

Klemens Jónsson - Lögfræðingatal (1910)

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðu eintaki af téðu riti. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið rafrænt eintak af því án endurgjalds.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó að stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Höfundur skjals þessa álitur að hvers kyns höfundaréttur á prentaða eintakinu sé útrunninn.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skannað var eintak í vörslu Bókasafns Kópavogs.

Meiriháttar galli á bls. 15.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

SÖGURIT VII.

KLEMENS JÓNSSON

LÖGFRÆÐINGATAL

STUTT ÆVIÁGRIP DEIRRA ÍSLENDINGA,
SEM TEKID HAFU PRÓF Í LÖGFRÆÐI
OG HAGFRÆÐI VIÐ KAUPMANNAHAFN-
. ARHÁSKÓLA FRÁ 1883 TIL 1910, OG .
. DEIRRA, SEM FYRIR ÞANN TÍMA .
HÖFÐU LOKID PRÓFI, EN VÖRU Á LÍFI
1883. SVO OG SKRÁ YFIR ALLA ÍS-
LENDINGA SEM TEKID HAFU LAGA-
PRÓF OG HAGFRÆÐISPRÓF FRÁ 1736
. TIL 1910.

SÖGUFJELAG GAF ÚT

REYKJAVÍK
PRENTSMÍÐJAN GUTENBERG
1910

BOKASAFN KOPAVOGS

KLEMENS JÓNSSON

LÖGFRÆÐINGATAL

STUTT ÆVIÁGRIP ÞEIRRA ÍSLENDINGA,
SEM TEKJÐ HAFA PRÓF Í LÖGFRÆÐI
OG HAGFRÆÐI VIÐ KAUPMANNAHAFN-
. ARHÁSKÓLA FRÁ 1883 TIL 1910, OG .
. ÞEIRRA, SEM FYRIR ÞANN TÍMA .
HÖFÐU LOKIÐ PRÓFI, EN VORU Á LÍFI
1883. SVO OG SKRÁ YFIR ALLA ÍS-
LENDINGA SEM TEKJÐ HAFA LAGA-
PRÓF OG HAGFRÆÐISPRÓF FRÁ 1736
. TIL 1910.

SÖGUFJELAG GAF ÚT

REYKJAVÍK
PRENTSMÍÐJAN GUTENBERG
1910

I. Fullkomið lagapróf.

Með konunglegri tilskipun 10. febrúar 1736 var skipað svo fyrir, að enginn mætti eptirleiðis sækja um neitt dómaraembætti eða málfærslumannssýslan, nema hann hefði gengið undir opinbert próf við lögfræðisdeild háskólans og fengið þá einkunn, er vottaði, að hann væri fær um að gegna slíku embætti. Prófið skyldi haldið mánaðarlega af kennurum háskólans, ef nokkur studiosus juris gæfi sig fram og opinberlega í consistorio á latínu; aldrei mátti prófa fleiri en 8 á dag. Einkunnir voru 3: a. *haud contemnendus*; til þess að öðlast þá einkunn útheimtist nokkurnveginn grunduð þekking í náttúrurjetti, og auk þess að skilja dönsku og norsku lög og rjettarfar, svo og þau lögfræðislegu orðatiltæki, sem koma fyrir í institutionibus; b. *haud illaudabilis*; til þess að öðlast þá einkunn var að auki krafist, að nemandinn hefði *vel* grundaða þekkingu í náttúrurjetti og þjóðarjetti (*jus gentium*) og nokkra þekkingu í tíðkanlegum rómversk-germönskum rjetti; c. *laudabilis*; til þess að öðlast þá einkunn útheimtist ennfremur þekking í alþjóðarjetti (*jus universale*), góð þekking í rómversk-germönskum rjetti og í hverju hann sje frábrugðinn dönskum rjetti, og að lyktum

nokkur þekking í hermannarjetti og almennum rikisrjetti, dönskum og þýzkum. Einsog við guðfræðispróf¹⁾ gátu því þeir, sem undir próf ætluðu að ganga, beinlinis ráðið því, hvaða einkunn þeir vildu fá, og hagað lestri sínum eptir því. Einkunnir í sjerstökum námsgreinum voru ekki gefnar. Eptir að nemendur höfðu fengið vottorð um, að þeir hefðu staðist prófið með einhverri ofannefndri einkunn, áttu þeir að semja »innlegg« og dóm í máli, er fyrir þá var lagt. Þetta próf (praktiska prófið) átti að svara til þess, að guðfræðingar sömdu prjedikun að afloknu prófi; ekki tóku þó allir Íslendingar þetta próf, því fyrirskipunin um, að enginn gæti eptirleiðis fengið dómaraembætti, nema hann hefði leyst próf af hendi, náði eigi til Íslendinga. Það var algengt alla 18. öldina, að óprófaðir menn fengju sýslumannsembætti á Íslandi, en þó voru kandidatar látnir ganga fyrir, og jafnvel í byrjun 19. aldar voru embætti enn veitt óprófuðum mönnum, og það jafnvel þeim, sem aldrei höfðu verið við laganám, svo sem Jóni kammeráð Jónssyni í Strandasýslu. Lagapróf var því enn óþarft, og því ljetu sumir sjer nægja að taka aðeins hið almenna (theoretiska) próf, en reyndar var hið praktiska próf fram að árinu 1788 leyst af hendi í heimahúsum, og því gat kandidatin látið annan semja þetta fyrir sig, »sem lika mun optast eiga sjer stað«, segir lögfræðisdeildin sjálf²⁾ í erindi sínu 10. apríl 1786. Þess er ekki

1) Sjá Guðfræðingatal bls. 18.

2) Matzen: Københavns Universitets Retshistorie, II. bls. 178.

getið, að optar megi ganga upp til prófs en einu sinni, en það tíðkaðist snemma, að þeir, sem hlotið höfðu laka einkunn, en vildu fá hærri tóku prófið á ný. Þessi skipun á hinu fullkomna lagaprófi stóð þangað til 1788, en þá voru gjörðar þessar breytingar á lagaprófinu, sbr. stofnskrá háskólans 7. maí 1788. Prófið var haldið opinberlega eins og áður, en aðeins 4 sinnum á ári; auk prófessoranna, er prófuðu, áttu 2 prófdómendur að vera við; prófið varð nú bæði skriflegt og munnlegt; skriflegu spurningunum átti að svara á latínu; í munnlega prófinu átti prófið að fara fram á latínu í jus naturae et gentium, í jus publicum universale og danicum et germanicum, en í dönskum rjetti mátti yfirheyrði velja um, hvort hann vildi svara á latínu eða dönsku. Námsgreinar voru hinar sömu sem áður, námsbækurnar (fyrirlestrar prófessoranna) aðallega á latínu, lítil aðgreining enn í dönskum rjetti í sjerstakar greinir, eins og nú tíðkast. Sjerstakar einkunnir voru eigi gefnar, en ein aðaleinkunn var dregin út af kunnáttu yfirheyrða bæði eptir hinum skriflegu svörum hans og munnlegri frammistöðu, og voru þær hinar sömu sem áður, en nú gat enginn látið prófa sig til að fá fyrirfram ákveðna einkunn, er hann hafði lesið til. Jafnframt var það enn skýrt ákveðið, að enginn gæti fengið lögfræðisleg embætti, nema hann hefði leyst fullkomið lagapróf af hendi, og til vissra embætta þurfti jafnvel laudabilis, en þetta gildi ekki beinlínis hjer á landi, en þó tíðkaðist mjög eptir þetta að taka tillit til prófsins og einkunnar, svo að t. a. m. voru upp frá þessu

eða frá aldamótum ekki aðrir skipaðir dómendur í landsyfirdóminum en þeir, sem höfðu fengið fyrstu einkunn, enda var það lögboðið síðar. Stundum kom það fyrir, að embætti var veitt með því skilyrði, að hlutaðeigandi tæki próf, áður en hann tæki við embætti. Hið praktíska próf var hið sama sem fyr, en haldið milli skriflega og munnlega prófsins, og án þess að hjálp gæti fengist, og enn tóku það ekki allir Íslendingar, en þó flestir.

Með tilskipun 26. janúar 1821 voru gjörðar allmiklar breytingar á allri þessari tilhögun. Nú var í fyrsta sinn sjerstaklega tilgreint, hverjar námsgreinar skyldi kenna. Þær voru þessar: 1. ágrip af lagavísindum (Retsvidenskabens Encyclopædie), 2. almenn lögfræði (það sem áður var kallað jus naturae, gentium og publicum), 3. danskur rjettur með undirskiptingum, þar með talinn sjó- og verzlunarrjettur, landbúnaðarrjettur, kirkjurjettur og lögreglurjettur, 4. dönsk lagasaga, 5. lögskýringarfræði (Hermeneutik), sjerstaklega að því er snertir danska löggjöf, 6. alþjóðarjettur (Folkeret) og danskur ríkisrjettur, 7. landshagsfræði (Statistik) og 8. rómverskur rjettur. Við kensluna átti sem mest að nota prentaðar bækur; próf skyldi aðeins haldið tvisvar á ári, í apríl og október; prófið var bæði skriflegt og munnlegt; skriflegar spurningar voru 8, og skyldi þeim svarað á dönsku, nema á latínu í almennri lögfræði og rómverskum rjetti; hjálparmeðul mátti enginn nota nema lagasafn og corpus juris, og helzt það enn. Hið munnlega próf var eins og áður. Að loknu þessu

theoretiska prófi átti að taka hið praktiska próf, og var það skylda, enda var líka um leið prófessorum lögð sú skylda á herðar að hafa praktískar æfingar með stúdentum, en áður höfðu þeir fengið slíka tilsögn í hinu svokallaða jurisdisk-praktiska tjelagi, sem fyrst var upphafið 1861. Sjerstakar einkunnir voru eigi gefnar, en aðaleinkunnir hinar sömu og á sama hátt sem fyr. Sá, sem vildi freista prófs á ný, gat gert það að ári liðnu, en optar en þrisvar mátti enginn ganga upp. Eptir 15. gr. nefndrar tilskipunar var svo ákveðið, að fullkomið lagapróf eitt gæfi aðgang að flestum lagaembættum eða sýslunum; þó gátu svonefndir »danskir júristar« (sjá hjer síðar) fengið sýslan sem málfærslumenn við undirrjetti. Einnig mátti, ef þörf gjörist, skipa þá sem sýslumenn á Íslandi, ef þeir höfðu 1. einkunn í báðum prófum. Þetta ákvæði er fyrst upphafið með lögum nr. 3, 4. marz 1904.

Með tilskipun 30. desbr. 1839 urðu námsgreinarnar 13: 1. ágrip af lagavísindum, 2. almenn lögfræði, 3. borgararjettur, 4. hegningarrjettur, 5. rjettarfar, 6. sjórjettur, 7. kirkjurjettur, 8. dönsk rjettarsaga, 9. alþjóðarjettur, 10. danskur ríkisrjettur, 11. landshagsfræði og 12. rómverskur rjettur. Borgararjetti var aptur skipt í tvennt, fyrsta borgararjett (einka- og persónurjett, sifja- og erfðarjett) og annan borgararjett (hluta- og kröfurjett). Skriflegar spurningar voru sjö, tvær úr borgararjetti, í hegningarrjetti, rjettarfari, ríkisrjetti, almennri lögfræði og rómverskum rjetti.

Bæði skriflegt og munnlegt próf í rómverskum rjetti átti að fara fram á latínu, en það var aftekið með konungsúrskurði 14. maí 1847; í öllum öðrum greinum var prófið á dönsku. Sjerstök einkunn skyldi gefin í hverri fræðigrein, er var lögð saman fyrir skriflega og munnlega þekkingu. Þessar einkunnir voru laudabilis præ ceteris, laudabilis, haud illaudabilis og non contemnendus, og var tölugildi þeirra mismunandi í fræðigreinunum. Þeim var skipt í 2 flokka; í hinum fyrra voru almenn lögfræði, rómverskur rjettur, 1. og 2. borgararjettur, hegn-ingarrjettur og rjettarfar; þetta voru aðalnámsgreinar. Tölugildi einkunnanna í þessum flokki var: Laud. p. c. = 16, laud. = 14, haud = 10 og non = 2. Í síðara flokki voru hinar námsgreinarnar, og var tölugildi einkunnanna þar 8, 7, 5 og 1. Til þess að fá ágætiseinkunn þurfti 145 stig; til þess að fá 1. einkunn þurfti 119 stig; til 2. einkunnar þurfti 79 stig, og til þess að standast próf með 3. einkunn þurfti 31 stig. Sá, sem fjekk non í öllum fræðigreinum, hafði því eigi staðist prófið. Laud. í öllum greinum var því 133 stig. Praktiska prófið var eins og áður: innlegg, dómur eða fullkomin skiptagjörð.

Á þessari skipun var enn gjörð breyting með tilskipun 30. júní 1871; þá var prófgreinunum fækkað ofan í 8. Ágripið í lagavísindum fjell alveg burtu, svo og kirkjurjettur, alþjóðarjettur og landshagsfræði; en sjórjettur var dreginn undir 2. borgaralegan rjett. Skriflegar spurningar voru í sömu fræðigreinum sem fyr eða 7

alls og voru taldar aðalgreinir, en 8. fræðigreinin, rjettarsaga, skoðuð sem aukagrein. Sjereinkunnir voru hinar sömu sem fyr; til þess að öðlast laudabilis præ ceteris þurfti 114 stig; til þess að öðlast laud. þurfti 93 stig; til þess að öðlast haud þurfti 63 stig og non 27 stig. Sá, sem ekki náði þeirri einkunn eða fjeck núll í einhverri aðalfræðigrein, hafði eigi staðist prófið. Laud. í öllum greinum var 105 stig. Praktiska prófið var algjörlega afnumið.

Enn var gjörð breyting á lagaprófinu með tilskipun 26. septbr. 1890. Hinu fullkomna prófi var skipt í tvennt; fyrri hlutinn var sameiginlegur fyrir latneska og danska lögfræðinga; prófið var skriflegt og munnlegt í þessum fræðigreinum: fyrsta og öðrum borgararjetti, hegningarrjetti, og rjettarfari fyrri og síðari hluta. Að ári liðnu frá þessu prófi var skylt að taka síðari hluta, þó fjeckst undanþága frá því, ef sjerstakar ástæður mæltu með. Prófgreinarnar voru: Almenn lögspeki, rómverskur rjettur, ríkisrjettur, sjórjettur, dönsk rjettarsaga og alþjóðarjettur; skriflegt var prófið í þremur fyrstu greinum, en munnlegt aðeins í hinum. Þrjár hinar siðastnefndu námsgreinir eru taldar aukagreinir, en hinar 8 sem aðalnámsgreinir. Hinar sjerstöku einkunnir voru hinar sömu sem fyr og höfðu hið sama tölugildi eða 16, 14, 10 og 2 í aðalnámsgreinum og 8, 7, 5 og 1 í aukanámsgreinum. Til laudabilis et quidem egregie (ágætiseinkunnar) þurfti 145 stig, til laudabilis 119 stig, til haud illaudabilis 79 stig og til non

contemn. 43 stig, eða eins og var eptir tilsk. frá 1839.

Loks var enn gjörð breyting á þessu fyrirkomulagi með tilsk. 1. desbr. 1902. Prófið var enn tvískift. Fyrri hlutinn er aðeins munnlegur, og er prófað í þessum greinum: 1. almenn lögfræði, þar með talið stutt ágrip af dönskum rjetti (borgaralegur rjettur, rjettarfar og hegningarrjettur), 2. rómverskur rjettur, 3. dönsk rjettarsaga og 4. þjóðmegunarfræði. Þetta próf er nú nokkurskonar undirbúningspróf og veitir engin sjerstök rjettindi, þar sem fyrri hlutinn áður jafngilti dönsku lagaprófi og hafði sömu rjettindi og því fylgdu, þar á meðal til þess að að öðlast sýslumannsembætti á Íslandi. Síðari hluta prófs má eigi taka fyr en að 2 árum liðnum frá fyrri hluta, nema sjerstakar ástæður mæli með. Endurnýja má báða hluta prófsins, fyrra hlutann að missiri liðnu, en síðara hlutann að ári liðnu; þó fæst undanþága frá þessu.

Síðari hlutinn, sem er aðalprófið, er bæði skriflegur og munnlegur. Í skriflega prófinu eru 4 spurningar, sem taka má úr borgaralegum rjetti, hegningarrjetti, rjettarfari og ríkisrjetti ásamt alþjóðarjetti. Tvær af spurningunum eiga að hljóða um ákveðin rjettarspursmál, sem leysa skal úr, en hinar tvær eru teknar úr kafla af eignarrjetti og öðrum hluta af dönskum rjetti, er yfirheyrði sjálfur velur sjerstaklega. Munnlega prófið er yfirheyrsla í fyrnefndum 5 fræðigreinum (borgaralegum rjetti að vanda skift í tvennt). Sjerstakar einkunnir eru gefnar fyrir hverja skriflega úrlausn og hverja munnlega yfirheyrslu og

eru 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 7, 4, 1 og 0. Af þeim svarar 16 til laudabilis p. c., 13 til laudabilis, 10 til haud og 1 til non. Meðaltalið af einkunnum þessum var aðaleinkunn í hvert sinn. Sjereinkunnin fyrir úrlausn á annari (hinni stærri) spurningunni um ákveðna rjettarspurningu reiknast tvöföld. Til þess að standast fyrri hluta þarf 34 stig, en engin aðaleinkunn er gefin. Við fullkomið prófið eru þessar aðaleinkunnir fyrir báða hlutana: Ágætiseinkunn (laudabilis et quidem egregie); til þess þarf 206 stig; 1. einkunn (laudabilis); til þess þarf 164 stig; 2. betri einkunn (haud illaud. I. gradus); til þess þarf 146 stig; 2. lakari einkunn (haud illaud. II. gradus); til þess þarf 113 stig. Sá, sem eigi nær þessum stigafjölda, hefur eigi staðist prófið.

Jafnframt þessu var sett á stofn svokallað »juridisk Laboratorium«, er hefur þann tilgang að leiðbeina nemendum með munnlegum og verklegum æfingum, svo að þeir eigi því hægra með að komast niður í náminu og læra vísindalega aðferð við úrlausnir þeirra rjettarspurninga, er fyrir koma.

Skilyrðið fyrir því að geta gengið undir fullkomið lagapróf hefur frá fyrsta til síðasta verið það, að nemandinn hafi leyst af hendi stúdentspróf og tekið heimspekispróf; sjá um þau próf Guðfræðingatal, bls. 3—10. Að loknu prófi unnu nemendur, sem kallaðir voru candidati juris, munnlegan eið að því, að þeir skyldu aldrei nota lagabekkingu sína til að sýna öðrum rangsleitni í orði nje verki. Því næst fengu þeir vitnisburðarbrjef, sem ritað var á latínu allt

fram að árinu 1906, og fullkomið vitnisburðarbrjef (testimonium publicum) undirritað af öllum kennurum lögfræðisdeildarinnar, sömuleiðis á latínu, voru allir skyldir að taka, sem fengu fast embætti, og kostar það 24 krónur, sem fellur til háskólans.

II. Danskt lagapróf.

Jafnhliða fullkomnu lagaprófi var innleitt hið svokallaða »danska lagapróf« fyrir þá, sem eigi voru stúdentar; sjá tilsk. 10. febr. 1736, 10. gr. Ástæðan til þessa var sú, að fyrirsjáanlegt var, að hörgull mundi verða á lærðum lögfræðingum að minsta kosti fyrst í stað. Mörg embætti, einkum hjeraðsdómaraembætti í Danmörku voru þá svo tekjulítill, að auðsætt var, að í þau mundi eigi fást hæfir menn annars. Námið var aðallega fólgið í að læra danskan rjett, dönsk lög, einkum rjettarfar. Eptir konungsbrjefi 5. apríl 1737 gátu fjarverandi menn tekið þetta próf, ef þeir höfðu svo litilfjörlega og tekjulitla embættissýslan á hendi, að þeir höfðu ekki efni á fara til Kaupmannabafnar, eða ef hlutaðeigandi var svo veikur eptir vottorði læknis eða hafði svo lögleg forföll að dómi yfirvalds eða skrifta-föður síns, að hann gat ekki þangað farið. Þegar svo stóð á, tiltók lögfræðisdeildin skriflegar spurningar, er hann átti að svara í nærveru konunglegs embættismanns, og án þess að viðhafa neinar bækur eða víkja út úr stofunni, á meðan hann var að leysa úr þeim; á sama

hátt átti hann að leysa af hendi praktiska prófið. Eptir það fjekk hann vottorð. Jeg hygg, að einn Íslendingur hafi ef til vill leyst próf af hendi á þennan hátt. Fyrst framan af þurfli engan undirbúning til þess að taka prófið. Fyrst með tilskipun 26. jan. 1821 var fyrirskipað undirbúningspróf, er átti að sýna, að nemandinn hefði fengið nokkra almenna mentun; hann átti að gjöra danskan stil og ganga undir próf í Danmerkursögu, landafræði og reikningi. Fram að sama tíma var prófið aðeins munnlegt. Upp frá þessu gilda tilsvareandi reglur um danska prófið sem hið fullkomna eða hið latneska próf með þeim breytingum, sem voru eðlilegar; þannig voru skriflegar spurningar fyrirskipaðar í hinum sömu aðalnámsgreinum, hinum borgaralega rjetti, rjettarfari og hegningarrjetti, og að auki frá 1821 til 1871 í almennum lögvisindum og sjórjetti, en miklu minna var kennt í flestum fræðigreinum en vant var til fullkomins prófs. Nám þetta var aðallega stundað hjá svokölluðum manuduktörum (leiðbeinendum). Sjereinkunnir voru fyrst innleiddar 1839 og höfðu sama tölugildi og fyr er frá sagt. Aðaleinkunnir voru tvær, »Bekvem« (1.einkunn) og »ej ubekvem« (2.eink.). Praktiska prófið var hið sama og í fullkomnu lagaprófi og leyst eins af hendi, en kröfurnar tæplega eins harðar; einkunnir í því hjetu »vel« og »teminelig vel«. Á síðari árum hafa verið gjörðar talsverðar breytingar á þessu prófi, en það þykir eigi þörf að fara ítarlega út í það hjer, því síðan 1875 hefur enginn Íslendingur tekið þetta próf og lítil eða enda engin líkindi

til, að nokkur taki það eptirleiðis. Þeir, sem tekið höfðu þetta próf, voru kallaðir *examinati juris*.

Meðal »latneskra jurista« bæði í Danmörku og hjer á landi var próf þetta harla lítils metið; það var kallað »kúskexamen«¹⁾ og þeir, sem leyst höfðu það af hendi, voru kallaðir »danskir kúskar«. En einkum þótti það auðvirðilegt fyrir stúdenta að leggja sig niður við slíkt próf. En það er sannast að segja, að margir af þeim Íslendingum, sem það próf tóku, stóðu í engu á baki margra latnesku lögfræðinganna í embættisfærslu sinni, enda voru þeir flestir skólagengnir, af 30 aðeins 6, sem eigi voru stúdentar.

III. Hagfræðispróf.

Próf þetta var sett á stofn með opnu brjefi 10. ágúst 1848, sbr. auglýsingu 10. júní 1851. Námsgreinarnar voru alls 10, 5 aðalnámsgreinar: Þjóðmegunarfræði (*Nationalökonomi*), fjármálavísindi (*Finansvidenskab*), danskur ríkisrjettur, ágríp af hinum borgaralega rjetti og landshagsfræði (*Statistik*), og 5 aukanámsgreinir: Ágríp af stjórnfæði (*statsvidenskabelig Encyclopædie*), almennur ríkisrjettur, pólitísk saga, alþjóðarjettur og samanberandi landshagsfræði. Í fjórum fyrstu aðalnámsgreinunum var prófið skriflegt og munnlegt í öllum greinum. Einkunnir voru hinar sömu sem við fullkomið lagapróf. Heimild til

1) Sjá æfiágríp Jónasar Hallgrímssonar framan við kvæði hans, Kh. 1883, bls. XV.

að leysa próf þetta af hendi, höfðu stúdentar, þeir sem lokið prófi við fjöllistaskólann og hinn konunglega herháskóla. Sjerstakan einkarjett til vissra embætta gaf þetta próf eigi, en þó fengu þeir, er það leystu af hendi og nefndust candidati politices, frekar aðgang að embættum í póst- og tollmálastjórn en aðrir og yfir höfuð til þeirra embætta, sem útheimta þekkingu í lögum og rjetti, án þess fullkomið lagapróf sje þó heimtað. Prófið í þessari mynd hafa tveir Íslendingar tekið, Indriði Einarsson og Sigurður Briem.

Með tilskipun 20. febrúar 1892 var gjörð viðtæk breyting á prófi þessu; meðal annars var því tvískipt þannig, að fyrri hluti lagaprófs skyldi vera fyrri hluti hagfræðisprófs, en síðari hluti var bæði skriflegt og munnlegt próf í ýmsum greinum þjóðhagsfræðinnar. Það próf hefur einn Íslendingur, Magnús Jónsson, tekið. Loks var enn gjörð gagngjörð breyting á prófinu með tilskipun 27. desbr. 1904 í líkingu við breytinguna á hinu fullkomna lagaprófi. Fræðigreinarnar eru þær sömu sem áður, en nemandinn verður að velja sem aðalnámsgrein annaðhvort þjóðmegunarfræði eða landshagsfræði, og verður að hafa lesið hana miklu ítarlegar en aðrar fræðigreinar; auk þess verður hann að hafa tekið þátt í verklegum æfingum ákveðinn tíma. Prófið er bæði skriflegt og munnlegt; skriflega spurningin í aðalnámsgreininni er yfirgrípsmest; einkunnir reiknast á sama hátt sem við lagapróf; taki lögfræðiskandidatar þetta próf, sleppa

þeir við þær námsgreinir, er þeir hafa áður verið prófaðir í, og taka aðeins aukapróf í hagfræðisnámsgreinunum. Hagfræðisprófið eins og það er nú hafa tekið 4 Íslendingar.

IV.

Á tímabilinu frá 1736-1910 hafa alls 167 leyst af hendi fullkomið lagapróf eða tæplega 1 á ári; af þeim hafa 87 fengið laud., 75 haud og 5 non; en það er aðgætandi, að 4 þeirra, sem þá einkunn fengu á 18. öld, munu beinlínis hafa lesið til þeirrar einkunnar. Verður þetta því að teljast fremur gott, einkum þegar þess er gætt, að sárfáir Íslendingar hafa tekið próf optar en einu sinni, aðallega vegna fátæktar, en það er mjög algengt meðal Dana, að þeir taki prófið á ný, ef þeir hreppa laka einkunn í fyrra sinn. Einn Íslendingur (Oddgeir Stephensen) tók þó þrisvar próf, eða eins opt og það var heimilt, og hrepti 1. einkunn í 3. sinn. Danskir lögfræðingar voru 36 alls, þar af 28 með 1. einkunn, enda var það skilyrði fyrir sýslumannsembætti (sjá hjer að framan), og nokkrir þeirra tóku líka próf optar en einu sinni, og 8 með 2. einkunn. Á tímabilinu frá 1736 til 1800 tóku 44 menn fullkomið lagapróf og 12 ófullkomið. Á sama tímabili tóku 58 Íslendingar próf í guðfræði við háskólann. Þegar það er athugað, hve mörg brauð voru þá hjer á landi og hins vegar hve fá lagaembættin voru, þá eru það til-
tölulega miklu fleiri, sem kosið hafa lagaveginn

en guðfræðisvegin, og þó var lagapróf þá eng-
 anvegin skilyrði fyrir sýslumannsembætti eða
 lögmannsembætti. Það, sem hefur dregið Ís-
 lendinga til námsins, hlýtur þó að vera það, að
 lögfræðisembætti voru álitlegri og betur launuð
 en prestsembætti. Frá 1800 til 1848 tóku 31
 lögfræðispróf alls; á sama tímabili eða þangað
 til prestaskólinn fór að útskrifa prestefni tóku
 líka 31 guðfræðispróf; aptur tiltölulega miklu
 fleiri lögfræðingar, enda var þá lagaprófið farið
 að verða skilyrði. Síðan hafa eðlilega mjög fáir
 guðfræðingar tekið próf við háskólann, og því
 allur samanburður útilokaður. Um viðkomuna
 er það að segja, að hún er langmest hinn sið-
 asta áratug; árin 1900 til 1910 hafa 32 tekið
 lagapróf eða nálega $\frac{1}{5}$ hluti allra lögfræðinga,
 og eru það miklu fleiri en þörf er á; þar næst
 frá 1890 til 1900 20 kandidatar, 15 áratuginn
 frá 1880 til 1890, eða alls á síðustu 30 árum
 67, en 100 alls á þeim 144 árum, sem þá voru
 liðin frá því lagapróf var sett á stofn og svo
 allir dönsku lögfræðingarnir að auki. Einn Ís-
 lendingur (Erlendur Sigurðsson) hefur að auki
 tekið próf í guðfræði og einn (Magnús Jónsson)
 tekið að auki próf í stjórnsfræði. 4 hafa fengið
 doktorsnafnbót í lögum (Grímur Thorkelín, Snæ-
 björn Stadfeldt, Magnús konferenzráð Stephen-
 sen og Vilhjálmur Finsen). Af þeim, sem tekið
 hafa fullkomið lagapróf, hafa 28 staðnæmst er-
 lendis, þar af 2 í Noregi, og sumir komist í há
 embætti, svo sem Þorkell Fjeldsted, Jón Eiriks-
 son, Grímur Thorkelín, Brynjólfur Pjetursson og
 Oddg. Stephensen. Tveir hafa fengið embætti

ytra, eptir að hafa gegnt embætti hjer á landi, Jón Johnsen og Vilhjálmur Finsen.

V.

Lögfræðingatal þetta nær í fyrsta lagi (A.) yfir þá, sem voru á lífi, þegar lögfræðingatal Magnúsar landshöfðingja Stephensen kom út 1883, sjá Timarit Bókmentafjelagsins 3. árg. bls. 209—285; svo og nokkra »danska« lögfræðinga, sem eigi eru þar taldir og sem ókunnugt hefir verið um, flesta að minsta kosti, að prófið hefðu tekið. Um hina fyrnefndu er það að segja, að hjer er aukið við helztu æfiatriðum þeirra frá því 1883, en að öðru leyti vísast um þá til þess, sem stendur hjá M. St. Þar næst kemur (B.) skrá yfir þá, sem síðan hafa tekið lögfræðispróf, með helzta ágripi af æfi þeirra, sjerstaklega að því er embætti og opinber störf snertir. Þá kemur (C.) skrá yfir hagfræðiskandidata, og loks (D.) skrá yfir alla þá, sem tekið hafa próf, eptir þeirri tímaröð, sem þeir hafa leyst það af hendi; er þetta gjört mönnum til glöggvunar og yfirlits.

Heimildir þær, sem jeg hefi notað, eru aðallega hinar sömu, sem nefndar eru í Guðfræðingatali bls. 1, og vísa jeg til þeirra. Bróðir minn, Finnur prófessor Jónsson, hefur tekið útdrátt úr prófbókum háskólans frá 1736 til 1800, að því er Íslendinga snertir, og kann jeg honum beztu þakkir fyrir.

A.

1. (2.)¹ Árni Thorsteinson kand. jur. 19. júní 1854 með 2. eink. (99 stig.); sæmdur silfurkrossi dannebrogsmanna 24. júní 1895; fjekk lausn frá embætti 9. septbr. 1904, og var jafnframt sæmdur kommandörkrossi af dannebrog 2. stigi. Hann sat á alþingi sem konungkjörinn frá 1877 til 1903. Var forseti í sameinuðu þingi 1885, forseti í Ed. 1886 og 1887, og aptur frá 1893—1903; hann andaðist 29. nóvbr. 1907. Börn hans eru: Hannes bankaritari í Reykjavík, B. nr. 26, Árni kand. phil., tónskáld og ljósmyndari í Reykjavík, Þórunn kona Franz Siemsen fyrv. sýslumanns nr. 7 og Sigríður († 1905) kona Páls Einarssonar borgarstj. í Reykjavík B. nr. 52. Ævisaga í Andvara 33. árg. bls. 1—17, sbr. Sunnanfara VI. 2. tölubl.

2. (7.) Benidikt Sveinsson. Benidikt sýslumaður varð kand. jur. 22. júní 1858 með 1. eink. (131 stig); fjekk lausn frá embætti 13. apríl 1897 og bjó eptir það í Reykjavík til dauðadags 2. ágúst 1899. Hann sat á öllum þingum frá 1861 til 1899; fyrir Norður-Múlasýslu frá 1881 til 1885, þm. Eyfirðinga 1886 til 1891, og Norður-Þingeyinga frá 1893—99. Var forseti í sameinuðu þingi 1886 og 1887, og aptur 1893

1 Svigatalan táknar töluna hjá M. St.
Lögræðingatal.

og 1899, forseti í Nd. 1889, 1893 og 1895. Börn hans voru Ragnheiður kona Júlíusar útbússtjóra Sigurðssonar á Akureyri, Einar fyrirv. sýslum. í Rangárvallasýslu B. nr. 14, Kristín kona Árna Pálssonar stud. mag., og Ólafur Sveinar Haukur († 1900) átti Sigríði Þorláksdóttur Johnson, systur B. nr. 5; hún átti síðan Einar Arnórsson lagaskólakennara B. nr. 13. Ævisaga í Andvara 25. ár. bls. 1—35.

3. (8.) Bergur Thorberg varð kand. jur. 15. júní 1857 með 2. eink. (93 stig). Hann var settur landshöfðingi 5. ág. 1882 við hirtför Hilmars Finsen og fjekk fasta veitingu fyrir því embætti 7. maí 1884; varð 14. apríl 1885 kommandör af dannebrog 2. stigi; dó í Reykjavík 21. jan. 1886. Kona hans, Elinborg Pjetursdóttir biskups, flutti eftir lát hans til Kaupmannahafnar með 2 börn þeirra, Sesselju ógípta og Pjetur († 1897) og hefur búið þar síðan. Ævisaga Bergs Thorbergs er prentuð í Andvara 24. ár bls. 1—10.

4. (16.) Eggert Ólafur Briem varð kand. jur. 23. apríl 1841 með 2. eink. (101 stig). Hann fjekk lausn frá embætti 29. marz 1884, og flutti þá til Reykjavíkur, og andaðist þar 11. marz 1894. Auk barna hans, sem áður eru talin, eru Páll amtmaður B. nr. 51, Sigurður póstmeistari C. nr. 2., Eggert skrifstofustjóri B. nr. 11, síra Vilhjálmur prestur á Staðastað, Kristín fyrri kona V. Claessen landsfjehirðis og móðir B. nr. 12, Elín fyrir gípt Sæmundi Eyjólfsyni

kand. theol. og siðar Stefáni Jónssyni verzlunarstjóra á Sauðárkrók, Sigríður siðari kona Helga bankaritara Jónssonar og Jóhanna kona síra Einars Pálssonar í Reykholti.

5. (17.) Eggert Theodór Jónassen.

Hann varð kand. jur. 15. jan. 1867 með 2. eink. (103 stig); varð amtmaður í Suður- og Vesturamtinu 13. apríl 1886; konungkjörinn alþingismaður frá 1887 til 1891; var sæmdur riddarakrossi dannebrogssorðunnar 24. febr. 1887; andaðist í Reykjavík 29. sept. 1891, átti engin börn á lífi. Sjá Sunnanfara I. árg. 6.

6. (18.) Einar Thorlacius, kand. jur.

13. júní 1879 með 2. eink. (63 stig); fjekk lausn frá embætti 29. maí 1896. Hann sat á þingi fyrir Norður-Múlasýslu 1886 en 1887 gat hann eigi setið á þingi, af því hann fjekk engan lög-lærðan mann fyrir sig á meðan. Ókvæntur.

7. (20.) Franz Edvard Siemsen, kand.

jur. 1. júní 1881 með 3. eink. (59 stig) og aptur 5. júní 1882 með 2. eink. (67 stig); hann var nokkur ár fulltrúi hjá bæjarfógetanum í Reykjavík; fjekk veitingu fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu 5. nóvbr. 1886; fjekk lausn frá embætti frá 31. júlí 1899, og hefur síðan átt heimili í Reykjavík. Kona hans er Þórunn dóttir Árna landfógeta Thorsteinson nr. 1.

8. (23.) Guðlaugur Guðmundsson,

kand. jur. 12. jan. 1882 með 2. eink. (79 stig),

settur sýslumaður í Dalasýslu 13. apríl 1882 og gegndi því embætti þangað til Halldór Daniéls-son tók við árið eftir; settur 11. ágúst 1886 málaflutningsmaður við yfirrjettinn, ljekk 17. júní 1891 veitingu fyrir Skaptafellssýslu; skipaður 20. júlí 1904 sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri, og var jafnframt forseti amtsráðsins í Norðuramtinu, þangað til amtsráðin fjellu niður 1907, varð riddari af dannebroge 13. ágúst 1907 og sæmdur af Þýzkalandskeisara riddarakrossi Arnarorðunnar; sat á alþingi fyrir Vestur-Skaptafellssýslu frá 1893 til 1907; var skipaður nefndarmaður í millipinganefnd í skattamálum, er skipuð var 1907. Kona hans er Olivia Maria f. Svensson, sænsk; eiga þau mörg börn, og er eitt þeirra: Karolina, gipt Jóhannesi Jóseppsyni glímu- og íþróttamanni frá Akureyri. Sjá Sunnanfara X, 2.

9. (25.) Gunnlaugur Pjetur Blöndal

varð kand. jur. 16. júní 1863 með 2. eink. (89 stig). Hann andaðist á Vordingborgspítala 1. maí 1884. Börn hans og konu hans voru: Magnús lengi við verzlun á Akureyri og síðan um 1 ár ritstjóri »Reykjavíkur«, Hannes bankaritari í Reykjavík, Björn læknir í Miðfjarðahjæraði og Þórunn ekkja Sophusar Nielsen verzlunarstjóra á Ísafirði.

10. (29.) Hannes Christían Steingrímur Finsen varð kand. jur. 12. júní 1856 með 2. eink. (89 stig). Hann varð stiptamtmaður í Rípaamti 1. júlí 1884; dbrm. 10. sept.

1883, kommandör af dannebroge 2. stigi 4. júlí 1890; dó í Rípum 18. nóvbr. 1892. Hann var tvíkvæntur 1. Jóhönnu Formann († 1864) dóttur góssráðsmanns Niels Ryberg Formann, 2. Birgittu Formann, dóttur gósseiganda Abraham Formann. Börn hans af fyrra hjónabandi voru: Ólafur lyfsali og etatsráð í Þórshöfn á Færeyjum, Niels Ryberg læknir, heimsfrægur maður fyrir uppgötvanir sínar á lækningum húðsjúkdóma, Elisabet gipt A. L. Reyn lækni við Finsens ljósstofnun í Kaupmannahöfn og Vilhelm póstmeistari í Kaupmannahöfn (Avis-Postkontoret); af síðara hjónabandi eru meðal annars þessi börn: Jóhanna gipt Jørgen Lyngbye borgarstjóra í Helsingjaeyri, Steingrímur bankaaðstoðarmaður í Khöfn, Maria gipt bæjarfógetafulltrúa A. J. Fritsche í Esbjerg, og Valgerður gipt E. Cold lækni í Esbjerg.

II. (30.) Hermanníus Elías Johnson, kand. jur. 12. júní 1856 með 2. eink. (111 stig). Hann fjekk lausn frá embætti frá 1. maí 1890 og andaðist að heimili sínu Velli 2. apríl 1894. Af börnum hans eru: Jón skrifstofustjóri í stjórnarráðinu B. nr. 30, Halldór kand. phil. og bóka-vörður við Fiskessafn í Harwardháskóla í Bandaríkjunum, Guðrún kona síra Eggerts Pálssonar á Breiðabólstað í Fljótshlíð, Guðbjörg kona síra Jóns Thorsteinsen á Þingvöllum og Kristín kona síra Halldórs Jónssonar á Reynivöllum í Kjós.

12. (34.) Jóhannes Júlíus Havsteen varð kand. jur. 7. júní 1866 með 2. eink. (103

stig). Hann fjekk veitingu fyrir amtmannsembættinu í Norður- og Austuramtinu 7. maí 1884; var 4. nóvbr. 1893 skipaður amtmaður í Suður- og Vesturamtinu og tók við því embætti 1. júlí árið eptir. Fjekk lausn með biðlaunum 1. ág. 1904, þá er amtmannaembættin voru lögð niður, en var þó forseti amtsráðs Suðुरamtsins, þangað til amtsráðin voru lögð niður 1907; varð 24. febr. 1887 riddari af dbr., 12. sept. 1894 dannebrogsmáður, 30. jan. 1902 kommandör af 2. stigi og 1. ágúst 1904 kommandör af 1. stigi; 1902 fjekk hann franska orðu »officier de l' instruction publique«. Hann sat á alþingi sem konungkjörinn frá 1887 til 1891, og aptur 1899 og síðar. Var forseti Ed. 1905 og 1907. Kona hans er Johanne Margrethe dóttir O. Westengaard ofursta í landhernum og eiga þau 2 börn, Helgu konu premierlieutenant í sjóhernum H. Gad og Otto Jakob bókhaldara í Reykjavík.

13. (40.) Jón Jensson, kand. jur. 7. jan. 1882 með 1. eink. (93 stig), settur landshöfðingjaritari eptir andlát Jóns Jónssonar og fjekk veitingu fyrir því embætti 7. maí 1884; skipaður 2. meðdómandi í landsyfirdóminum og dómsmálaritari 9. ágúst 1889, 1. meðdómandi 19. nóvbr. 1908; varð riddari af dannebroke 8. ág. 1907; sat á alþingi fyrir Reykjavík árin 1894 til 1899. Kona hans er Sigríður Hjaltadóttir Thorberg, bróðurdóttir Bergs landshöfðingja nr. 3.

14. (42.) Jón Ásmundsson Johnsen, kand. jur. 16. júní 1870 með 2. eink. (101 stig).

Hann fjekk lausn frá embætti 31. maí 1895 og andaðist í Reykjavík 14. oktbr. 1895. Af börnum hans er ein dóttir, Guðrún, gipt Ragnari Ólafssyni forstjóra á Akureyri.

14. (47.) Jón Pjetursson, varð kand. jur. 5. nóv. 1841 með 1. eink. (124 stig). Fjekk lausn frá embætti 16. apríl 1889, og var jafnframt sæmdur silfurkrossi dannebrogsmanna. Sat á alþingi sem konungkjörinn til 1886; hann andaðist í Reykjavík 16. jan. 1896. Auk barna þeirra, sem áður eru talin hjá M. St., átti hann með fyrri konu sinni: Jarðprúði konu Hannesar alpm. Þorsteinssonar, og með síðari konu sinni: Þóru konu Jóns Magnússonar bæjarfógeta B. nr. 32, Sigríði konu Geirs vígslubiskups Sæmundssonar á Akureyri, Friðrik kand. theol. og kaupmann, og Sturlu kaupmann, báða í Reykjavík. Ævisaga hans er prentuð í Andvara 26. árg. bls. V—XIII. Sbr. Sunnanfara 1. árg. 7. tölubl.

16. (56.) Kristján Jónsson varð kand. jur. 1. júní 1875 með 1. eink. (101 stig). Var 28. júlí 1886 skipaður 2. meðdómandi í landsyfirrjettnum og dómsmálaritari; 16. apríl 1889 1. meðdómandi, og 30. marz 1908 háyfirdómari. Jafnframt embætti sínu gegndi hann á eigin ábyrgð embættinu sem amtmaður í Suður- og Vesturamtinu frá 29. sept. 1891, er E. Th. Jónassen dó til 1. júlí 1894, er Júlíus Havsteen tók við. Var skipaður í millípinganefnd í kirkjumálum 22. apríl 1904 og var formaður nefndar-

innar, en sagði sig úr nefndinni 1905, áður en hún hafði að fullu lokið störfum sínum. Var gæzlustjóri við Landsbankann frá 1898; r. af dbr. 8. ág. 1907. Konungkjörinn alþingismaður 1893 til 1903; þingmaður Borgfirðinga 1909 og forseti Ed. sama ár. Af börnum hans eru: Böðvar kand. mag. tímakennari við mentaskólann, Jón lagaskólakennari B. nr. 31, Þórunn gift mag. Hörring, og Solveig kona Sigurðar sýslumanns Eggerz B. nr. 54. Sjá Óðin V, 1. blað.

17. (57.) Lárus Edvard Sveinbjörnsson, varð kand. jur. 15. júní 1863 með 1. eink. (119 stig); varð 28. júlí 1886 fyrsti meðdómmandi í landsyfirrjettinum; 16. apríl 1889 háyfirdómari, og fjekk lausn frá embætti 30. marz 1908; hann var bankastjóri við Landsbankann frá stofnun hans 1886 til 1893; varð riddari af dannebrog 24. febr. 1891, dannebrogismaður 5. jan. 1899, kommandör af 2. stigi 28. júlí 1904 og af 1. stigi 30. marz 1908. Sat á alþingi sem konungkjörinn frá 1885 til 1897. Hann andaðist í Reykjavík 7. jan. 1910. Börn hans voru: Kirstín fyrsta kona Magnúsar sýslumanns Jónssonar B. nr. 41, Guðmundur aðstoðarmaður í stjórnarráðinu B. nr. 21, Jón aðstoðarmaður í dönsku fjármálastjórninni B. nr. 33 og Ásta kona Magnúsar Einarssonar dýralæknis. Sjá Óðin I, 10. bl.

18. (58.) Lárus Þórarinn Blöndal, varð kand. jur. 19. júní 1865 með 2. eink. (97 stig). Hann fjekk veitingu fyrir amtmannsem-

bættinu norðan og austan 26. febr. 1894, frá 1. júlí s. á., en andaðist áður að heimili sínu Kornsa í Vatnsdal 12. maí s. á.; varð riddari af dannebroke 8. apríl 1891. Hann sat á alþingi fyrir Húnavatnssýslu frá 1881 til 1885. - Þau hjón áttu mörg börn, og eru helzt þeirra: Ásgeir læknir á Eyrarbakka, Sigríður kona Bjarna prests og tónskálds Þorsteinssonar á Siglufirði, Jósefína kona Jóh. bæjarfógeta Jóhannessonar á Seyðisfirði B. nr. 27, Björn prestur að Hvammi í Laxárdal († 1906), og Ágúst hreppstjóri á Hlaðhamri. Sjá Sunnanfara VI, 1. tölubl.

19. (65.) Magnús Stephensen varð kand. jur. 4. júní 1862 með 1. eink. (131 stig). Skipaður Landshöfðingi yfir Íslandi 10. apríl 1886 og fjekk lausn frá embætti 27. jan. 1904 með biðlaunum, þá er æðsta stjórn landsins mála fluttist inn í landið. Skipaður 10. nóvbr. 1875 í millipínganefnd í skattamálum, og var formaður nefndarinnar. Varð dannebrogsmáður 24. febr. 1887, kommandör af dannebroke 2. stigi 8. febr. 1891, og af 1. stigi 23. apríl 1901, stórkross af dannebroke 27. jan. 1904, riddari af frönsku heiðursfylkingunni 23. apríl 1901. Hann sat á alþingi sem konungkjörinn frá 1877 til 1886, og sem þingmaður Rangvellinga frá 1903 til 1907, var forseti í sameinuðu þingi 1883, og í neðri deild 1905 og 1907. Af börnum hans eru: Margrjet síðari kona Guðmundar landlæknis Björnssonar, og Ástríður kona Magnúsar Sigurðssonar, yfirjettarmálaflutningsmann B. nr. 44. Sjá Sunnanfara III, 6. tölubl.

20. (67.) Oddgeir Stephensen varð kand. jur. 8. maí 1837 með 2. eink., í annað sinn 26. okt. 1839 með 2. eink. og síðast 4. maí 1842 með 1. eink. (121 stig). Hann andaðist 5. mars 1885. Kona hans hjet Vilhelmine Christiane Petersen og eru börn þeirra, Björn verksmiðjueigandi í Khöfn, Oddgeir leikhússtjóri og leikari í Danmörku og Sigríður ógipt. Sjá Sunnanfara II, 4. tölubl. A.

21. (70.) Ólafur Halldórsson, kand. jur. 2. júní 1882 með 1. eink. (95 stig), varð árið eptir aðstoðarmaður í hinu íslenzka stjórnarráði í Khöfn, skrifstofustjóri 20. maí 1889, fjekk lausn með biðlaunum 27. jan. 1904, og var jafnframt sæmdur konferensráðsnafnbót; var síðan til 1. nóvbr. 1909 forstjóri hinnar íslenzku afgreiðslustofu í Khöfn, riddari dannebrogssorðunnar 12. sept. 1894 og dannebrogismaður 12. ágúst 1902. Ókvæntur.

22. (77.) Sigurður Jónsson, stúdent 1869, kand. jur. 3. júní 1875 með 2. eink. (79 stig). Hann andaðist í Stykkishólmi 15. nóvbr. 1893. Sat á alþingi sem þingmaður Snæfellinga 1886. Barnlaus.

23. (78.) Sigurður Ólafsson, kand. jur. 9. júlí 1881 með 2. eink. (85 stig). Fjekk veitingu fyrir Árnessýslu 9. jan. 1891 og býr í Kaldaðarnesi. Sæmdur riddarakrossi dannebrogssorðunnar 15. ág. 1907. Kona hans er Sigríður Jónsdóttir umboðsmanns í Vík í Mýr-

dal, áður gipt Sigurði Ólafssyni lækni í Skaptafellssýslu.

24. (81.) Sigurður E. Sverrisson, kand. jur. 16. júní 1862 með 2. eink. (79 stig). Sæmdur riddarakrossi dannebrogssorðunnar 1. desbr. 1896; andaðist að Bæ í Hrútafirði 28. jan. 1899. Börn hans voru Eiríkur kand. phil. († 1904) og Oddný kona Vilhjálms Ingvarssonar. Sjá Sunnanfara VIII, 3.

25. (84.) Stefán Bjarnarson, kand. jur. 19. júní 1858 með 2. eink. (83 stig). Fjekk lausn frá embætti frá 1. nóvbr. 1890; andaðist 3. júlí 1891. Kona hans var Karen Emilie fædd Jørgensen og voru börn þeirra, Björn sýslumaður í Dalasýslu B. nr. 6, Sigfús sænskur vicekonsúll á Ísafirði, Pjetur verksmiðjueigandi samastaðar, Benedikt tómthúsmaður samastaðar, Þórarinn skipstjóri í Khöfn, Camilla kona Magnúsar bæjarfógeta Torfasonar B. nr. 45, Þorbjörg fyrri kona Klemens landritara Jónssonar B. nr. 36 og Dagmar ógipt í París.

26. (86.) Stefán Thorarensen varð kand. jur. 27. júní 1855 með 2. eink. (91 stig). Fjekk lausn frá embætti 3. jan. 1891 og var síðan á Akureyri og andaðist þar 14. okt. 1901. Kona hans var Olivie Juby bakaradóttir í Khöfn. Börn þeirra eru Oddur lyfsali á Akureyri, Jóhann fyr bóndi í Kaupangi, nú kominn til Ameríku og Solveig gipt forstjóra Möller í Khöfn.

27. (95.) Vilhjálmur Luðvig Finsen, varð kand. jur. 12. maí 1845 með 1. eink. (131 stig). Hann fjekk lausn frá embætti 5. septbr. 1888, varð kommandör af dannebroge 2. stigi 12. maí 1884, og af 1. stigi 8. apríl 1888. Hann andaðist í Kaupmannahöfn 23. júní 1892. Kona hans hjet Carolína Vilhelmine Moberg, þau skildu. Einkadóttir þeirra var Valgerður († í Hofsós 1880) kona verzlunarmanns exam.pharm. Bredahl. Ævisaga í Andvara 21. árg. I—XXXII. Sbr. Sunnanfara I. árg. 3. tölubl.

28. (98.) Þórður Guðmundsson. Hann andaðist í Reykjavík, þar sem hann hafði búið nokkur undanfarin ár, þann 19. ág. 1892. Af börnum hans er Sigurður sýslumaður í Arnarholti B. nr. 56 og Sigríður síðari kona prófasts Jóhanns Þorsteinssonar í Stafholti. Hin eru áður talin hjá M. St.

29. (104.) Þorsteinn Jónsson, varð kand. jur. 28. apríl 1843 með 2. eink. (103 stig). Hann fjekk lausn frá málaflutningsstarfi 1884, varð blindur og andaðist á Kiðjabergi í Grímsnesi 9. marz 1893. Börn hans voru: Gunnlaugur bóndi og dannebrogismaður á Kiðjabergi, Jón kaupmaður í Reykjavík († 12. okt. 1895) og Halldór fyr prestur í Landeyjapingum. Sjá Sunnanfara IV, 4.

30. (B. 1.) Árni Gíslason. Hann andaðist í Krísuvík 26. júní 1898. Af síðara hjónabandi hans voru Skúli læknir í Skálholti og

Ragnheiður kona Pjeturs verzlunarm. Jónssonar í Reykjavík.

31. (B. 9.) Guðmundur Pálsson andaðist þann 2. júlí 1886; var barnlaus.

(21.) **Páll Pálsson Melsteð**, gegndi málaflutningsstörfum til 1885, kennari í sögu við latínuskólann til 1893; var sæmdur riddarakrossi dannebrogssorðunnar 27. sept. 1892, varð alblindur og dó 97 ára 9. febr. 1910. Sbr. Sunnanfari 2. ár 1. tölubl. og Óðin I, 11. tölubl.

33. (26.) Stefán Gunnlögsson andaðist í Khöfn, 13. apríl 1883.

Viðbætur.

1. Bjarni Önundarson tók próf í dönskum lögum 14. júní 1762 með 2 einkunn (ej aldeles ubekvem). Um Bjarna þennan vita menn lítið. Hann er talinn hafa verið dóttursonur síra Bjarna Jónssonar, er síðast var prestur í Möðrudal. Bjarni þessi mun því upprunninn af Fjöllunum eða úr Múlapingi. Hann var upphaflega bókbindari og sótti um það árið 1756 að fá einkaleyfi til bókbands á Hólum, Gíslu biskup Magnússon var því mótfallinn, en Magn-

ús amtmaður Gislason mælti með því, og segir, að hann sje »bekendt for skikkelig Opførsel«. Leyfið var ekki veitt. Bjarni varð líkþrár, og hefur sennilega dáið ungur.

Sjá íslenska sagnaþætti. Rvík 1907 bls. 53—54.

2. Eiríkur Nielsson Hjaltalín, fæddur í Hlíðarhúsum í júlí 1765, sonur Nielsar lögrjettumanns Jónssonar Hjaltalín og fyrstu konu hans Guðrúnar Eiríksdóttur pr. í Hvalnesi Bjarnasonar; útskrifaður úr Helsingjaeyrarskóla 1787, og skrifaður í stúdentatölu við háskólann 1. október, s. á.; tók próf í dönskum lögum 26. júní 1795 með 1. einkunn, og hið praktiska próf 8. júlí s. á. með 1. eink.

Var síðan tollgæslumaður í Langesund í Noregi; dó í Flensborg í Slesvík 1. janúar 1815. Hann átti danska konu og börn.

3. Guðni Brynjólfsson, sonur Brynjólfs sýslumanns Sigurðssonar í Árnessýslu og konu hans Ingibjargar Einarsdóttur lögrjettumanns á Reykjum í Mosfellssveit Ísleifssonar. Guðni var fæddur 1743; útskrifaður úr Skálholtskóla 1766, tók próf í dönskum lögum 23. apríl 1767 með 2. einkunn; fjekk 21. marz 1769 vonarbrjef fyrir sýslunni eptir föður sinn og andaðist 1770. Ókvæntur.

4. Hans Wíum tók próf í dönskum lögum 8. septbr. 1747 með 1. einkunn. Mjer þykir mjög líklegt, að þetta sje Hans sýslumaður

Wíum, og að hann, sem þá var kominn í embætti, hafi tekið prófið fjarverandi sbr. innganginn. Hann var fæddur 1714, og var innskrifaður í stúdentatölu 21. desbr. 1737 og valdi þá próf. A. Höjer lagakennara sem einkakennara. Faðir hans var Jens sýslumaður Wíum í Múlaþingi og kona hans Ingibjörg Jónsdóttir, Sigfússonar prests Tómassonar. Hans var settur sýslumaður í Vestmanneyjasýslu 1738, og í Múlasýslu 1740; fjekk veitingu fyrir miðpartinum 1741. Undir miðja öldina kom upp hið al-kunna Sunnefumál, og var þá Hans sýslumaður settur frá embætti 1752—1756, en fjekk það ártur embætti sitt með hæstarjettardómi. Hann hjelt hálfu Skriðuklaustur og bjó þar. Fjekk lausn frá embætti 1778 og andaðist 1788. Hann var tvíkvæntur, og var fyrri kona hans Guðrún Árnadóttir bónda á Arnheiðarstöðum Þórðarsonar, systir Jóns sýslumanns Árnasonar, og var þeirra son Evert Wíum á Húsavík. Síðari kona hans hjet Una Guðmundsdóttir frá Nesi.

5. Jón Eggertsson sonur Eggerts bónda Guðmundssonar á Álptanesi á Mýrum og konu hans Ragnheiðar Jónsdóttur sýslumanns yngra í Einarsnesi. Hann var fæddur um 1722; útskrifaður úr heimaskóla, en óvíst hvaða ártók próf í dönskum lögum 19. desbr. 1749 með 1. einkunn. Hann var settur sýslumaður í Dalasýslu 1753—54. Var 8. marz 1757 skipaður sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu, og bjó þar síðast á Hvitárvöllum, og þar dó hann 27. desbr. 1784. Hann var tvíkvongaður fyrst Guðrúnu.

Brynjólfsdóttur sýslumanns Sigurðssonar systur nr. 3 og síðar Púriði Ásmundsdóttur pr. á Breiðabólstað á á Skógarströnd, og voru þeirra synir Jón lector í Lambhúsum og Jens cand. phil. († 1809). Púriður giptist aptur Markúsi stíptprófasti Magnússyni í Görðum á Álpanesi.

6. Jón Þórðarson, sonur Þórðar próf. Jónssonar á Staðastað og konu hans Margrjetar Sæmundsdóttur próf. í Hitardal. Hann var fæddur 1710; útskrifaður úr Skálholtsskóla 1732 og ritaður í stúdentatölu við háskólann 22. desbr. s. á. Valdi hann sjer þá prófessor H. Gram sem einkakennara; tók próf í dönskum lögum 13. apríl 1736 með einkunnunni »i alle Maader Bekvem«. Hann er því sá fyrsti Íslendingur, sem tók próf í lögum. Hann varð landþingis-skrifari 3. oktbr. 1738; settur sýslumaður í Rangárvallasýslu 1742 og druknaði í lendingu á ferð milli Vestmanneyja og lands 1743. Ókvæntur.

7. Þorsteinn Hákonarson, sonur Hákonar bónda í Kirkjuvogi Jónssonar og konu hans Ingibjargar Guðmundsdóttur. Um fæðingardag hans og fæðingarár er ókunnugt. Hann lærði eigi í skóla, en var settur til siglingar af föstra sínum Eiríki Þórhallssyni í Kirkjuvogi; tók próf í dönskum lögum 15. marz 1748 með 2. eink. Varð lögsagnari Guðna Sigurðssonar í Gullbringusýslu árið eptir, og gegndi þar síðan öðru hverju dómaraverkum. Hann bjó í Njarðvík og andaðist þar 1766. Kona hans var Guð-

lög dóttir síra Björns Gottskálkssonar, síðast á Stað í Grindavík. Meðal barna hans var Ingibjörg kona síra Jóns Jónssonar í Landþingum, föðurbróður Steingríms biskups.

B.

1. Ari Jónsson, fæddur á Hjöllum í Barðastrandarsýslu 7. júní 1872, sonur Jóns bónda Finnssonar og konu hans Sigríðar Jónsdóttur; stúdent 1898 með 1. eink., tók próf í heimspeki 16. júní 1899 með ágætiseinkun; kand. juris. 27. júní 1905 með 2. eink. (91 stig). Var ritstjóri »Dagfara« sem út var gefinn á Eskifirði árið 1906; síðar meðritstjóri »Ingólfs« til júní 1909 og yfirjettarmálafærslumaður í Reykjavík. Kosinn alþingismaður fyrir Strandasýslu 10. sept. 1908. Settur aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu frá 1. sept. 1908. Kona hans er Matthildur dóttir Einars skálds Hjörleifssonar og síðari konu hans Gíslínu Gísladóttur.

2. Axel Einar Schierbeck, fæddur í Kaupmannaböfn 31. maí 1874, sonur landlæknis H. G. Schierbeck og konu hans Inu f. Petersen; stúdent 1894 með 2. eink., tók próf í heimspeki 31. maí 1895 með 2. eink., kand. jur. 19. júní 1901 með 2. eink. (87 stig). Er aðstoðarmaður í endurskoðunardeild fjármálastjórnarinnar í Khöfn og myndasmiður.

3. Axel Valdemar Tulinius, fæddur á Eskifirði 6. júní 1865, sonur kaupmanns og konsúls Carls D. Tulinius og konu hans Guð-

rúnar Þórarinsdóttur próf. Erlendssonar, stúdent 1884 með 2. eink., sigldi til háskólans árið eptir, og tók próf í heimspeki 19. júní 1886 með 2. eink; kand. jur. 17. jan. 1891 með 3 einkunn (59 stig) og aptur 12. janúar 1892 með 2. eink. (67 stig). Var að afloknu prófi um tíma þjónn í lögregluliðinu í Khöfn, og því næst frá byrjun árs 1893 bæjarfógetafulltrúi í Reykjavík; 30. júní 1894 settur sýslumaður í Norðurmúlasýslu; 26. sept. 1895 skipaður sýslumaður í Suðurmúlasýslu. Hann sat á alþingi fyrir sömu sýslu árið 1901; r. af dbr. 8. ágúst 1907 sæmdur medalíu fyrir björgun frá að drukkna. Kona hans er Guðrún dóttir Hallgr. biskups Sveinsonar og konu hans Elínar f. Fèveile.

4. Bjarni Jónsson, fæddur á Bolafæti í Árnessýslu 24. maí 1872 sonur Jóns bónda Magnússonar og konu hans Guðfinnu Bjarnadóttur; stúdent 1898 með 1. einkunn, tók próf í heimspeki 15. júní 1899 með 1. eink.; kand. juris 2. marz 1906 með 2. eink. (87 stig). Var bæjarfógeta-fulltrúi og bæjargjaldkeri á Seyðisfirði 1906—10. Kona hans er Solveig dóttir Einars fyr bókhaldara Pálssonar á Akureyri og konu hans Maríu Mattiasdóttur.

5. Bjarni Þorláksson Johnson, fæddur í Reykjavík 20. júní 1878 sonur Þorláks kaupmanns O. Johnson og konu hans Ingibjargar Bjarnadóttur bónda á Esjubergi; stúdent 1898 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 12. júní 1899 með 2. einkunn; kand. juris 15. júní 1906 með 2. einkunn (87 stig). Var yfirrjettarmála-

færslumaður í Reykjavík og er nú seztur að á Akureyri. Ókvæntur.

6. Björn Stefánsson Bjarnarson, fæddur í Kaupmannahöfn 23. desbr. 1853, sonur Stefáns sýslumanns Bjarnarsonar og konu hans Karen Emelie f. Jørgensen; stúdent 1877 með 2. eink., tók próf í heimspeki 17. júní 1878 með ágætiseinkunn; kand. juris 31. maí 1883 með 2. eink. (85 st.). Hann gaf út mánaðarblaðið »Heimdal« í Khöfn árið 1884. Var síðan nokkur ár aðstoðarmaður hjá fógeta konungs í Khöfn, og því næst aðstoðarmaður hjá fōður sínum. Fjekk 9. janúar 1891 veitingu fyrir Dalasýslu og býr á Sauðafelli. Hann sat á alþingi sem þingmaður Dalamanna frá 1901—1907. Hann er kvæntur Guðnýju alsystur Klemsar landritara Jónssonar (nr. 36).

7. Björn Líndal Jóhannesson, fæddur á Sporði í Húnavatnssýslu 5. júní 1876 sonur Jóh. bónda Jóhannessonar og konu hans Margrjetar Björnsdóttur; stúdent 1901 með 1. einkunn; tók próf í heimspeki 16. júní 1902 með 1. eink.; kand. juris 21. febrúar 1907 með 2. eink. (115 stig). Er yfirrjettarmálafræslumaður, búsettur á Akureyri; var ritstjóri »Norðra« 1909. Kona hans er dönsk Bertha f. Hansen.

8. Björn Þórðarson, fæddur á Móum á Kjalarnesi 6. febrúar 1879, sonur Þórðar bónda Runólfssonar og konu hans Ástríðar Jochumsdóttur systur Matth. skálds Jochumssonar; stúd-

ent 1902 með 1. einkunn, tók próf í heimspeki 11. júní 1903 með 2. eink.; kand. juris 14. febr. 1908 með 1. eink. (166 st.). Yfirrjettarmála-færslumaður í Reykjavík; settur sýslumaður í Vestmannaeyjum meiri hluta ársins 1909.

9. Björgvin Vigfússon, fæddur að Ási í Fellum 21. oktbr. 1866, sonur síra Vigfúsar Guttormssonar og síðari konu hans Guðríðar Jónsdóttur frá Gilsá Einarssonar; stúdent 1888 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 27. júní 1889 með 2. eink.; kand. juris 4. febr. 1896 með 2. eink. (113 stig). S. á. umboðsmaður Múlasýslujarða. 19. desbr. 1904 skipaður sýslumaður í Skaptafellssýslu; 10. sept. 1907 í Rangárvallasýslu. Hann býr á Efra-Hvoli. Kona hans er Ragnheiður Einarsdóttir bónda og alpm. Gislasonar á Höskuldsstöðum í Breiðdal og konu hans Guðrúnar Jónsdóttur. Þau hjón eru systrabörn.

10. Bogi Brynjólfsson, fæddur á Hofi í Álptafirði 22. júlí 1883, sonur síra Brynjólfs Jónssonar síðast prests á Ólafsvöllum, og konu hans Ingunnar Eyjólfsdóttur; stúdent 1903 með 1. eink., tók próf í heimspeki 11. júní 1904 með ágætiseinkunn; kand. juris 8. janúar 1909 með 1. eink. (172 stig). Yfirrjettarmála-færslumaður í Reykjavík.

11. Eggert Ólafur Briem, fæddur á Reynistað 25. júlí 1867, sonur Eggerts sýslumanns Briem og konu hans Ingibjargar Eiríksdóttur sýslumanns Sverrisen, stúdent 1887 með 1. einkunn; tók próf í heimspeki 18. júní 1888

með 1. einkunn; kand. juris 9. júní 1893 með 1. eink. (133 stig). Málafærslumaður við yfirrjettinn 6. sept. s. á. Settur sýslumaður í Norður-Múlasýslu og bæjarfógeti á Seyðisfirði 21. febr. 1896. Skipaður sýslumaður í Skagafjarðarsýslu 26. oktbr. 1897; skrifstofustjóri í Stjórnarráðinu 2. marz 1904. Kona hans er Guðrún Jónsdóttir prests á Auðkúlu Þórðarsonar, og eru þau hjón systrabörn.

12. Jean Eggert Claessen, fæddur á Grafarósi 16. ágúst 1877, sonur þáverandi verzlunarstjóra Valgard Claessen og fyrri konu hans Kristínar Eggertsdóttur Briem, alsystur nr. 11; stúdent 1897 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 8. júní 1898 með ágætiseink.; kand. juris 26. júní 1903 með 1. einkunn (125 stig). Varð 1. febrúar 1904 aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu. 1906 settur yfirjettarprokurator. Kona hans er Soffía dóttir fyrirv. landlæknis dr. með. J. Jónassen og konu hans Þórunnar f. Hafstein.

13. Einar Arnórsson, fæddur á Minna-Mosfelli í Árnessýslu 24. febr. 1880, sonur Arnórs bónda Jónssonar og konu hans Guðrúnar Þorgilsdóttur; stúdent 1901 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 9. júní 1902 með ágætiseink.; kand. juris 16. júní 1906 með 1. eink. (136 stig); skipaður kennari við lagaskólann í Reykjavík 30. júní 1908. Kona hans er Sigríður Þorláksdóttir kaupm. Johnson, alsystir nr. 5. Hún var áður gift Ólafi Sveinar-Hauk Benediktssyni bróður hins næsta hjer á eptir.

14. Einar Benediktsson, fæddur á Elliðavatni 31. oktbr. 1864, sonur Ben. þáverandi yfirdómara Sveinssonar, og konu hans Katrínar Einarsdóttur umboðshaldara á Reynistað; stúdent 1884 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 25. júní 1885 með ágætiseinkunn; kand. juris 18. maí 1892 með 2. einkunn (87 stig). Var síðan nokkur ár aðstoðarmaður föður síns. Ritstjóri »Dagskrár« 1896—98; settur yfirjettarmálaflutningsmaður 1898; skipaður sýslumaður í Rangárvallasýslu 9. septbr. 1904; fjekk lausn frá embætti frá 30. apríl 1907. Meðan hann var sýslumaður bjó hann á Stóra-Hofi. Dvelur nú erlendis. Kona hans er Valgerður dóttir Einars hótelhaldara Zoëga í Reykjavík, og síðari konu hans Margrjetar Tómasdóttur frá Ráðagerði.

15. Einar Magnúsen Jónasson, fæddur í Reykjavík 3. júní 1872, sonur síra Jónasar Guðmundssonar á Staðarhrauni og konu hans Elinborgar Kristjánsdóttur sýslum. Magnúsen; stúdent 1898 með 2. eink., tók próf í heimspeki 7. júní 1899 með 1. einkunn; kand. juris 2. febr. 1905 með 2. eink. (91 stig). Er yfirjettarmálafærslumaður í Reykjavík. Kona hans er Ragnheiður dóttir Kristjáns verzlunarmanns Hall á Borðeyri og konu hans Elinborgar Pjetursd. Eggerz.

16. Gísli Ísleifsson, fæddur á Stokkalæk í Rangárvallasýlu 23. apríl 1868 sonur síra Ísl. Gíslasonar síðast prests á Arnarbæli og konu hans Karítasar Markúsdóttur, stúdent 1888 með

1. eink.; tók próf í heimspeki 21. júní 1889 með
 2. eink.; kand. juris 15. júní 1894 með 2. eink.
 (113 stig) og aptur 2. febr. 1895 með 1. eink-
 unn (123 stig); 1896 settur málafærslumaður við
 yfirrjetinn; 26. oktbr, 1897 skipaður sýslumað-
 ur í Húnavatnssýslu. Kona hans er Lucinde
 dóttir kaupmanns Jóhanns sál. G. Möller á
 Blönduósi.

17. Gísli Sveinsson, fæddur á Sand-
 felli í Örafum 6. desbr. 1881, sonur síra Sveins
 Eiríkssonar síðast á Ásum í Skaptártungu og konu
 hans Guðríðar Pálsdóttur próf. í Hörgsdal; stúd-
 ent 1903 með 1. einkunn; tók próf í heimspeki
 7. júní 1904 með 1. eink. Kand. juris 25. jan.
 1910 með 2. eink. betri (151 stig).

18. Guðmundur Björnsson, fæddur
 á Svarfhóli í Stafholtstungum 5. desbr. 1873
 sonur Björns bónda Ásmundssonar og konu hans
 Þuríðar Jónsdóttur; stúdent 1896 með 1. eink.
 tók próf í heimspeki 11. júní 1897 með ágætis-
 einkunn; kand. juris 20. febr. 1902 með 2 eink.
 (109 stig). Settur sýslumaður í Skagafjarðar-
 sýslu frá 1. maí 1904 til jafnlengdar 1905; skip-
 aður 25. maí 1905 sýslumaður í Barðastrandar-
 sýslu. Kona hans er Þórey, alsystir nr. 24.

19. Guðmundur Pjetursson Eggerz
 fæddur á Borðeyri 30. sept. 1873 sonur Pjeturs
 kaupmanns Eggerz og síðari konu hans Sigríðar
 Guðmundsdóttur frá Kollsá, stúdent 1894 með 1.
 eink.; tók próf í heimspeki 31. maí 1895 með

1. einkunn; kand. juris 26. febr. 1902 með 1. einkunn (119 stig). Var nokkur ár fulltrúi á ýmsum embættaskrifstofum í Danmörku; settur yfirjettarmálaflutningsmaður 1905; settur sýslumaður í Snæfellsnes og Hnappadalssýslu árið 1906; fjekk veitingu fyrir því embætti 19. nóvbr. 1908. Kona hans er Frederikke Holten dóttir lyfsala í Randers.

20. Guðmundur Lúther Hallgrímur **Hannesson**, fæddur á Stað í Aðalvík 17. marz 1881, sonur Hannesar bónda Sigurðssonar á Látrum og konu hans Jórunnar Einarsdóttur, stúdent 1903 með 1. eink., tók próf í heimspeki 13. júní 1904 með 1 einkunn; kand. juris 9. janúar 1909 með 1. eink. (173 stig). Er mál-færslumaður á Ísafirði.

21. Þórður Guðmundur Sveinbjörnsson, sonur háyfirdómara L. E. Sveinbjörnsson og konu hans Jörginu f. Thorgrimsen, fæddur á Húsavík 9. oktbr. 1871, stúdent 1891 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 22. júní 1892 með 2. eink.; kand. juris 24. júní 1898 með 2. eink. (91 stig). Var síðan mörg ár á skrifstofu landshöfðingja, og þegar Stjórnarráðið var sett á stofn í Reykjavík 1. febr. 1904, var hann skipaður aðstoðarmaður í því. Útgefandi »Lögbirtingablaðsins« fyrir hönd landstjórnarinnar. Kona hans er Ólöf dóttir Pálma prests Þoroddssonar í Hofsós og konu hans Önnu Jónsdóttur próf. Hallssonar.

22. Halldór Bjarnason, fæddur á Úlfagili í Húnavatnssýslu 25. septbr. 1863, sonur Bjarna bónda Jónssonar og konu hans Halldóru Jónsdóttur; stúdent 1887 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 27. júní 1888 með 1. einkunn; kand. juris 17. febrúar 1894 með 2. eink. (115 st.). Var nokkur ár bæjarfógetafulltrúi í Reykjavík. 13. janúar 1900 skipaður sýslumaður í Barðastrandarsýslu. Dó í Reykjavík 1. febrúar 1905. Kona hans var Margrjet Egilsdóttir bókbindara Jónssonar í Reykjavík og konu hans Guðrúnar Halldórsdóttur próf. Ámundasonar á Melstað.

23. Halldór Danielsson, fæddur í Glæsibæ við Eyjafjörð 6. febr. 1855, sonur Dan. próf. Halldórssonar síðast á Hólum í Reyðarfirði og konu hans Jakobínu Magnúsdóttur Thorarensen á Eyrarlandi; stúdent 1877 með 1. eink., tók próf í heimspeki 12. júní 1878 með 1. einkunn; kand. juris 9. jan. 1883 með 1 eink. (101 stig). Skipaður sýslumaður í Dalasýslu 25. júlí s. á. Bæjarfógeti í Reykjavík 28. júlí 1886; 2. yfirdómari og dómsmálaritari í yfirrettinum 19. nóvbr. 1908. R. af dbr. 28. júlí 1904. Dm. 8. ág. 1907. Kona hans er Anna María Leopoldine dóttir Halldórs yfirkennara Friðrikssonar og konu hans Leopoldinu f. Degen.

24. Halldór Kristján Júlíusson, fæddur á Breiðabólstað í Vesturhópi 29. okt. 1877, sonur fyrv. læknis Júl. Halldórssonar á Blönduósi, og konu hans Ingibjargar Magnúsdóttur prests á Grenjaðarstað Jónssonar; stúdent 1896

með 1. eink.; tók próf í heimspeki 16. júní 1897 með ágætiseink.; kand. juris 3. febr. 1905 með 2. eink. (107 stig). Síðan bæjarfógetafulltrúi í Reykjavík. 1. apríl 1909 sýslumaður í Strandasýslu. Kona hans er Ingibjörg Hjartardóttir bónda Línal og konu hans Pálinu Bjarnadóttur.

25. Hannes Þórður Hafstein, fæddur á Möðruvöllum í Hörgárdal 4. desbr. 1861, sonur amtmanns I. P. Havstein og síðustu konu hans Kristjönu Gunnarsdóttur prests í Laufási; stúdent 1880 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 16. júní 1881 með ágætiseinkunn; kand. juris 19. júní 1886 með 2. eink (67 st.). 3. nóvbr. 1889 skipaður ritari við landshöfðingjadæmið; 26. sept. 1895 sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði; 1. febr. 1904 skipaður ráðherra Íslands, og veitt lausn frá því embætti með eptirlaunum frá 1. apríl 1909, og varð þá 3. bankastjóri við Íslandsbanka. Sat á alþingi 1901 fyrir Ísafjarðarsýslu og frá 1903 fyrir Eyjafjarðarsýslu. Haun sat í millilandanefndinni, er skipuð var 30. júlí 1907, og var varaformaður hennar. R. af Dbr. 27. jan. 1904. Dbm. 2. marz 1906. K. 2. 31. júlí s. á. K. 1. 13. ágúst 1907; officier af frönsku heiðursfylkingunni. Kona hans er Ragnheiður dóttir síra Stefáns Thordersen síðast prests í Vestmannaeyjum og konu hans Sigríðar Ólafsdóttur Stephensen úr Viðey. Sjá Óðin I. 2. tölubl.

26. Hannes Thorsteinsson, fæddur í Reykjavík 2. oktr. 1863 sonur Árna landfó-

geta Thorsteinsson og konu hans Sophiu Hannesdóttur kaupmanns Johnsen; stúdent 1882 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 25. júní 1883 með 3. einkunn; kand. juris 17. maí 1892 með 3. eink. (57 stig). Er yfirjettarmálafærslumaður og aðstoðarmaður í Íslandsbanka. Ókvæntur.

27. Jóhannes Jóhannesson, fæddur í Hjarðarholti í Stafholtstungum 17. janúar 1866, sonur Jóh. sýslumanns Guðmundssonar í Mýrasýslu og konu hans Marenar Lárusdóttur sýslumanns Thorarensen; stúdent 1886 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 10. júní 1887 með 1. einkunn; kand. juris 2. júní 1891 með 1. eink. (93 stig). Varð sama ár aðstoðarmaður í hinu isl. ráðaneyti í Khöfn. Settur sýslumaður í Húnavatnssýslu frá 1. sept. 1894 þangað til hann tók við embættunum sem sýslumaður í Norður-Múlasýslu og bæjarfógeti á Seyðisfirði, er hann fjekk veitingu fyrir 13. apríl 1897. Hann hefur setið á alþingi fyrir Norðurmúlasýslu síðan 1901. Átti sæti í millilandalanefnd þeirri, sem skipuð var með konungsúrskurði 30. júlí 1907. R. af Dbr. 15. ágúst s. á. Kona hans er Jósefína Antonía dóttir Lárusar sýslumanns Blöndal á Kornsa og konu hans Kristínar Ásgeirsdóttur.

28. Jóhannes Davíð Ólafsson, fæddur á Stað á Reykjanesi 26. oktbr. 1855 sonur Ólafs próf. E. Johnsen og konu hans Sigríðar Þorláksdóttur; stúdent 1878 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 21. júní 1879 með ágætiseinkunn; kand. juris 12. júní 1883 með 1. eink. (99

stig). Sýslumaður í Skagafjarðarsýslu 2. júlí 1884. Skipaður sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu og Mýrasýslu 5. nóvbr. 1886, en fjekk leyfi til þess að mega halda sínu fyrra embætti. Hann bjó fyrst á Gili en síðar á Sauðárkrók og andaðist þar 26. marz 1897. Hann var kvæntur frændkonu sinni Margrjetu dóttur síra Guðm. E. Johnsen prests í Arnarbæli og konu hans Guðrúnar Pjetursdóttir Hjaltested.

29. John Finsen, fæddur í Sönderborg á Als 25. jan. 1860, sonur Hilmars Finsen landshöfðingja og síðast innanrikisráðgjafa og konu hans Olufu f. Bojesen; stúdent 1877 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 7. júní 1878 með 1. einkunn; kand. juris 1883 með 1. eink. (97 stig). Varð 1885 aðstoðarmaður í íslenzka ráðaneytinu í Khöfn. Protokolsekretær í hæstarjetti 1. júlí 1898. Bæjarfógeti í Ringköbing og hjeradsfógeti í Ulvborg og Hind hjeruðum 12. marz 1903. R. af Dbr. 2. ágúst 1908. Hann er kvæntur Nanna Mathilde dóttur Fr. Meyer hæstarjettardómara.

30. Jón Hermannsson, fæddur á Velli í Rangárvallasýslu 23. maí 1873 sonur H. sýslumanns Jónssonar og konu hans Ingunnar Halldórsdóttur; stúdent 1893 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 15. júní 1894 með ágætiseinkunn; kand. juris 26. júní 1899 með 1. eink. (123 stig). Varð aðstoðarmaður í íslenzka ráðaneytinu í Khöfn. Skipaður skrifstofustjóri í stjórnarráðinu 3. marz 1904. Kona hans er Ásta dóttir kaupm. Pjeturs Thorsteinsson frá

Bildudal og konu hans Ásthildar Guðmunds-dóttur próf. Einarssonar.

31. Jón Kristjánsson, fæddur í Hafnarfirði 22. apríl 1885, sonur Kristjáns háyfirdómara Jónssonar og konu hans Önnu Þórarinsdóttur próf. Böðvarssonar; stúdent 1904 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 9. júní 1905 með ágætiseinkunn; kand. juris 7. júní 1909 með 1. eink. (186 stig); aukakennari við lagaskólann 29. sept 1909.

32. Jón Magnússon, fæddur í Múla í Þingeyjarsýslu 16. janúar 1859 sonur sr. Magnúsar Jónssonar, síðast prests í Laufási og konu hans Vilborgar Sigurðardóttur bónda Þorsteinssonar; stúdent 1881 með 1. eink., sigldi samsumars, tók próf í heimspeki 4. júlí 1882 með 1. eink., las lög en kom út aptur 1883 og var mörg ár skrifari hjá Júl. amtmanni Havsteen; sigldi aptur 1889, og varð kand. juris 29. maí 1891 með 1. eink. (97 stig). Var 3. júlí s. á. skipaður sýslumaður í Vestmannaeyjum; 28. febr. 1896 skipaður ritari við landshöfðingjadæmið; 2. marz 1904 skrifstofustjóri í Stjórnarráðinu; 30. desbr. 1908 bæjarfógeti í Reykjavík. Hann hefur setið á þingi fyrir Vestmannaeyjar síðan 1902. Var í millipinganefnd þeirri, sem skipuð var 13. nóvbr. 1901, til að íhuga fátækra og sveitarstjórnarmálefnið, og eptir dauða Páls Briem formaður í nefndinni. Hann átti og sæti í millilandanefndinni, sem skipuð var 30. júlí 1907. R. af Dbr. 27. jan. 1904, Dm. 8. ágúst

1907. Kona hans er Þóra dóttir háyfirdómara Jóns Pjeturssonar og síðari konu hans Sigbrúðar Friðriksdóttur prests Eggerz.

33. Jón Hjaltalin Sveinbjörnsson, albróðir nr. 21, fæddur í Reykjavík 2. febr. 1876; stúdent 1895 með 1. eink., tók próf í heimspeki 12. júní 1896 með 1. eink.; kand. juris 23. júní 1903 með 2. eink. (115 stig). Aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu frá 1. febr. 1904 til maí 1906. Er nú aðstoðarmaður í fjármála-stjórninni í Khöfn. Kona hans er Ebba Schierbeck alsystir nr. 2.

34. Jón Þorkelsson, fæddur á Mosfelli í Mosfellssveit 13. maí 1871 sonur síra Þorkels Bjarnasonar, síðast prests á Reynivöllum og konu hans Sigríðar Þorkelsdóttur frá Lækjarkoti í Reykjavík; stúdent 1893 með 1. einkunn, tók próf í heimspeki 13. júní 1894 með 1. einkunn, kand. juris 14. febrúar 1901 með 2. eink. (117 stig). Fjekst við málfærslu í Reykjavík, og dó þar 6. nóvember 1903, þá nýkvæntur Elísabetu Jónsdóttur verslunarstjóra Steffensen í Reykjavík og konu hans Sigbrúðar Guðmundsdóttur bæjarfulltrúa Þórðarsonar í Reykjavík.

35. Karl Júlíus Einarsson, fæddur í Miðhúsum í Eiðahreppi í S.-Múlasýslu 18. jan. 1872, sonur Einars bónda Henrikssonar og konu hans Pálinu Vigfúsdóttur; stúdent 1895 með 2. eink., tók próf í heimspeki 10. júní 1896 með

1. einkunn. Kand. juris 14. febr. 1903 með 2. eink. (87 stig). Settur sýslumaður í Skaptafells-sýslu veturinn 1904—1905. Síðar aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu þangað til honum var veitt Vestmannaeyjasýsla frá 1. ágúst 1909. Settur 26. apríl 1909 í nefnd til að rannsaka hag Landsbankans; frá 1. okt. s. á. formaður hennar. Kona hans er Elin dóttir Jónasar fyrr póstafigreiðslumanns Stephensen á Seyðisfirði.

36. Klemens Jónsson, fæddur á Akureyri 27. ágúst 1862, sonur Jóns Borgfirðings fyrrv. löggæslumanns í Reykjavík og konu hans Önnu Guðrúnar Eiríksdóttur; stúdent 1883 með 1. eink., tók próf í heimspeki 23. júní 1884 með 1. einkunn, kand. juris 4. júní 1888 með 1. eink. (93 stig). Varð árið eptir aðstoðarmaður í íslenska ráðaneytinu í Khöfn. Settur sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri frá 1. septbr. 1891; fjekk veitingu fyrir þeim embættum 13. apríl 1892. Var settur amtmaður í Norður- og Austuramtinu frá 1. júlí 1894 þangað til Páll Briem tók við í lok nóvember s. á. Skipaður landritari 2. mars 1904. Var skipaður formaður í skattamálanefnd þeirri, sem sett var með konungsúrskurði 2. desbr. 1907. Var alþingismaður Eyfirðinga frá 1893 til 1903 og forseti Nd. árin 1901, 1902 og 1903; R. af Dbr. 27. jan. 1904. Dm. 8. ágúst 1907. Hann er tvíkvæntur. Fyrri kona hans var Þorbjörg († 30. janúar 1902) alsystir nr. 6. Síðari kona hans er Anna María dóttir bankagjaldkera H. Schiöth á Akureyri, og hafði hún áður átt Jóhann

Vigfússon kaupmann og konsúl á Akureyri. Sjá »Óðin« II., 10. tölubl.

37. Júlíus Kristján Linnet, fæddur í Reykjavík 1. febrúar 1881, sonur Hans Linnet bókhaldara í Hafnarfirði og Gróu Jónsdóttur frá Akranesi; stúdent 1899 með 1. einkunn; tók próf í heimspeki 21. júní 1900 með 1. einkunn; kand. juris 19. júní 1907 með 2. einkunn (101 st.). Yfirjettarmálaflutningsmaður í Reykjavík. Settur lögreglustjóri á Siglufirði sumurin 1909 og '10.

38. Lárus Kristján Ingvaldur Bjarnason, fæddur í Flatey á Breiðafirði 27. mars 1866, sonur Hákonar kaupmanns Bjarnasonar á Bildudal og konu hans Jóhönnu Þorleifsdóttur próf. Jónssonar, stúdent 1885 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 26. júní 1886 með ágætiseink.; kand. juris 1. júní 1891 með 1. eink. (101 st.). Var 1. júlí s. á. settur prokurator við yfirjettinn; 29. ágúst 1892 settur sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði; 30. maí 1894 sýslumaður í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu; 13. maí 1908 skipaður lagaskólastjóri. Hann átti sæti í nefnd þeirri, sem skipuð var með konungsúrskurði 2. mars 1904 til að fjalla um kirkjumál, og var formaður hennar síðari hluta starfstímans; hann átti og sæti í millilandanefndinni. R. af Dbr. 8. nóvbr. 1904. Alþingismaður Snæfellinga 1901 til 1907; konungkjörinn alþingismaður 1909. Hann var kvæntur Elínu († 26. ág. 1900) alsystur nr. 25. Sjá »Óðin« V. 2. tölubl.

39. Lárus Andriesson Fjeldsted, fæddur á Hvítárvöllum 7. sept. 1879, sonur A. óðalsbónda Fjeldsted og konu hans Sesselju Kristjánsdóttur, stúdent 1900 með 1. einkunn; tók próf í heimspeki 6. júní 1901 með 2. einkunn; kand. juris 25. júní 1908 með 2. lakari einkunn (125 stig). Var settur sýslumaður í Gullbringu- og Kjósarsýslu síðari hluta ársins 1908 til 1. apríl 1909. Yfirjettarmálafærslumaður í Reykjavík.

40. Magnús Arnbjarnarson, fæddur á Selfossi í Flóa 6. júlí 1870, sonur Arnbjarnar bónda Þórarinssonar og konu hans Guðrúnar Magnúsdóttur; stúdent 1893 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 12. júní 1894 með ágætiseinkunn; kand. juris 6. febr. 1900 með 1. eink. (127 stig). Fæst við lögfræðisleg störf í Reykjavík. Ókvæntur.

41. Magnús Guðmundsson, fæddur á Rútsstöðum í Húnavatnssýslu 6. febr. 1879, sonur Guðm. bónda Þorsteinssonar og konu hans Bjargar Magnúsdóttur; stúdent 1902 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 4. júní 1903 með ágætiseinkunn; kand. juris 25. júní 1907 með 1. eink. (175 stig); s. á. aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu. Kona hans er Soffía Bogadóttir Smith bónda á Arnarbæli á Fellsströnd, og konu hans Oddnýjar Þorsteinsdóttur, og eru þau hjón syskinabörn.

42. Magnús Jónsson, fæddur á Lauga-bóli í Ísafjarðarsýslu, 27. desbr. 1865, sonur Jóns bónda Halldórssonar og konu hans Guðrúnar Þórðardóttur bónda Magnússonar; stúdent 1887 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 30. júní 1888 með 1. einkun; kand. juris 15. febr. 1894 með 2. eink. (95 stig); 14. ágúst 1896 skipaður sýslumaður í Vestmannaeyjasýslu. 30. desbr. 1909 sýslumaður í Gullbringu- og Kjósarsýslu, og bæjarfógeti í Hafnarfirði og bæjarstjóri þar. Hann er þríkvæntur 1. Kirstínu († 10. apríl 1898) alsystur nr. 21. 2. Jóhönnu († 17. nóv. 1906) dóttur Oddgeirs prests Guðmundsen í Vestmannaeyjum og konu hans Önnu Guðmundsdóttur pr. Johnsen; 3. Guðrúnu alsystur hennar.

43. Magnús Jónsson, fæddur á Úlf-ljótsvatni í Grafningi 17. júlí 1878, sonur Jóns bónda Þórðarsonar og konu hans Guðrúnar Magnúsdóttur prests Nordahl; stúdent 1898 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 10. júní 1899 með 1. eink.; kand. juris 19. febr. 1904 með 1. eink. (125 stig); kand. polit 10. júní 1907 með 2. eink. Aðstoðarmaður í Magistraten í Khöfn. Er kvæntur danskri konu f. Bonnesen.

44. Magnús Sigurðsson, fæddur í Reykjavík 14. júní 1880, sonur Sigurðar kaupmanns Magnússonar frá Bráðræði og konu hans Bergljótar Árnadóttur; stúdent 1901 með 1. eink. tók próf í heimspeki 12. júní 1902 með ágætis-einkun; kand. juris 14. júní 1906 með 1. eink.

(129 stig). Er yfirrjettarmálaflutningsmaður í Reykjavík. Var skipaður haustið 1909 í rannsóknarnefnd Landsbankans. Kvæntur Ástríði dóttur Magnúsar fyrrv. landshöfðingja Stephensen og konu hans Elínar Jónsdóttur Thorsteinsen.

45. Hans Magnús Torfason, fæddur í Reykjavík 12. maí 1868, sonur verzlunarmanns Torfa Magnússonar og konu hans Jóhönnu Pjetursdóttur kaupmanns Bjarnasonar; stúdent 1889 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 25. júní 1890 með 1. eink.; kand. juris 13. febr. 1894 með 1. eink. (119 stig); settur sýslumaður í Rangárvallasýslu 19. oktbr. s. á. og fjekk veitingu fyrir því embætti 25. sept. 1895 og bjó í Árbæ í Holtum. 6. júní 1904 skipaður sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði. Hann sat á þingi 1901 sem þingmaður Rangvellinga. R. af Dbr. 12. ágúst 1907; kona hans er Camilla Petrine Thora alsystir nr. 6.

46. Marino Jakob Hafstein, fæddur á Möðruvöllum í Hörgárdal 9. ágúst 1867, albróðir nr. 25; stúdent 1887 með 1. eink., tók próf í heimspeki 30. júní 1888 með 1. eink.; kand. juris 23. júní 1897 með 1. eink. (121 st.). Sýslumaður í Strandasýslu 11. ágúst 1899. Veitt lausn frá embætti frá 1. apríl 1909. Kona hans er Þórunn Eyjólfsdóttir pr. Jónssonar í Árnesi og konu hans Elínar Björnsdóttur pr. Jónssonar.

47. Oddur Guðmundur Gíslason, fæddur á Lokinhömrum í Ísafjarðarsýslu 1. maí 1866, sonur óðalsbónda Dbrm. Gísla Oddssonar og konu hans Guðrúnar Guðmundsdóttur frá Mýrum; stúdent 1889 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 26. júní 1890 með 3. eink.; kand juris 1. febrúar 1897 með 1. eink. (119 stig). Varð sama ár aðstoðarmaður í íslenska ráðaneytinu í Khöfn. Árið eftir yfirjettarprokurator í Reykjavík. Kona hans er Erica Hansen kaupmannsdóttir frá Kaupmannahöfn.

48. Olaf Finsen, fæddur í Sønderborg á Als 26. febr. 1861, albróðir nr. 29; stúdent 1879 með 1. eink., tók próf í heimspeki 31. maí 1880 með 2. eink.; kand. juris 9. júní 1885 með 1. eink. (97 stig). Hann var síðan fulltrúi hjá hegningardómaranum á Frederiksberg, og aðstoðarmaður í dómsmálastjórninni; var 28. júlí 1896 skipaður dómari í sakamálarjettinum í Khöfn; varð 18. ágúst 1905 bæjarfógeti í Nyköbing á Falstri og hjeraðsfógeti í Nyköbing-hjeraði. R. af Dbr. 2. ágúst 1908. Hann er kvongaður frændkonu sinni Inge dóttur kammerherra, skrifstofustjóra S. A. Bojesen.

49. Ólafur Ágúst Pálsson, fæddur á Akri í Húnavatnssýslu 3. marz 1863, sonur Páls bónda og Dbrm. Ólafssonar og konu hans Guðrúnar Jónsdóttur pr. Jónssonar; stúdent 1885 með 1. eink., tók próf í heimspeki 30. júní 1886 með ágætiseinkunn; kand. juris 8. júní 1891 með 1. eink. (93 stig). Komst á skrifstofu

yfirpræsidentsins í Khöfn, varð þar aðstoðarmaður, fulltrúi og að síðustu skrifstofustjóri frá 1. janúar 1905. Hann á danska konu.

50. Páll Friðrik Vídalín Bjarnason, fæddur á Geitaskarði í Langadal 16. oktr. 1873, sonur Bjarna sýslumanns E. Magnússonar í Húnavatnssýslu og konu hans Hildar Bjarnadóttur amtmanns Thorarensen; stúdent 1895 með ág. einkunn, tók próf í heimspeki 11. júní 1896 með ágætiseink., kand. juris 22. júní 1900 með 1. eink. (133 stig). Var nokkur ár aðstoðarmaður hjá bæjarfógetanum í Khöfn; settur sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Akureyri frá 1. maí 1904 til október s. á. Sýslumaður í Skagafjarðarsýslu 21. febrúar 1905. Ókvæntur.

51. Páll Jakob Briem, fæddur á Espihóli í Eyjafirði 19. oktr. 1856, albróðir nr. 11; stúdent 1878 með 1. eink., tók próf í heimspeki 25. júní 1879 með 1. eink. Varð kand. juris 7. júní 1883 með 2. eink. (89 stig); aptur kand. juris 5. júní 1884 með 1. eink. (97 stig); 5. nóvbr. 1886 skipaður sýslumaður í Dalasýslu, en fjekk lausn frá því embætti 25. maí 1887, og var jafnframt skipaður yfirjettarprokurator; varð 21. júní 1890 sýslumaður í Rangárvallasýslu; 12. septbr. 1894 amtmaður yfir Norður- og Austuramtinu, en fjekk lausn frá þeim embættum með biðlaunum, þegar amtmannsembættin voru lögð niður 1. oktr. 1904. Var þá skipaður 3. bankastjóri við Íslandsbanka. Hann

sat á alþingi sem þingmaður Snæfellinga frá 1887—91, og var kosinn þingmaður fyrir Akureyrarkaupstað þegar hann dó. Hann var formaður í fátækramálanefnd þeirri, sem skipuð var með konungsúrskurði 13. nóvbr. 1901. R. af Dbr. 5. jan. 1899, Dm. 1. ágúst 1904. Hann var tvíkvæntur, og var fyrri kona hans Kristín († 24. okt. 1887) Guðmundsdóttir bónda á Auðnum á Vatnsleysuströnd. Síðari kona hans var Álfheiður Helgadóttir lektors Hálfðánarsonar og konu hans Þórhildar Tómasdóttur próf. Sæmundssonar. Páll amtmaður andaðist í Reykjavík 15. desbr. 1904. Ævisaga hans er prentuð í Andvara XXXII. árg. bls. 1—24.

52. Páll Einarsson, fæddur á Hraunum í Fljótum 25. maí 1868, sonur óðalsbónda, síðar kaupmanns og Dbrm. E. B. Guðmundssonar og fyrstu konu hans Kristínar Pálsdóttur prests frá Völlum; stúdent 1886 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 8. júní 1887 með 1. eink.; kand. juris 15. júní 1891 með 1. eink. (95 stig). Settur yfirrjettarprokurator 27. ág. s. á. Sýslumaður í Barðastrandarsýslu 1. septbr. 1893; sýslumaður í Gullbringu- og Kjósarsýslu 9. sept. 1899, fjekk lausn frá því embætti 24. júní 1908, og var þá kosinn borgarstjóri í Reykjavík. Hann var kvæntur Sigríði Árnadóttur landfógeta Thorsteinsson, alsystur nr. 26. Hún andaðist 29. jan. 1905.

53. Páll Jónsson, fæddur í Seglbúðum í Skaptafellssýslu 17. febr. 1874, sonur Jóns

bónda Jónssonar, og konu hans Katrínar Pálsdóttur, stúdent 1900 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 7. júní 1901 með 2. eink.; kand. juris 9. júní 1906 með 2. eink. (113 stig). Er yfirrjettarmálafærslumaður í Kaupmannahöfn.

54. Sigurður Eggerz, albróðir nr. 19, fæddur á Borðeyri 28. febr. 1875, stúdent 1895 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 19. júní 1896 með 1. eink.; kand. juris 26. febrúar 1903 með 2. eink. (83 stig). Hann var um tíma settur sýslumaður í Barðastrandarsýslu, Rangárvallasýslu og Gullbringu- og Kjósarsýslu. Aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu frá 1. ágúst 1906. Sýslumaður í Skaptafellssýslu 9. apríl 1908. Kona hans er Solveig, alsystir nr. 31.

55. Sigurður Pjetursson, fæddur á Sjávarborg í Skagafjarðarsýslu 25. nóvbr. 1867, sonur Pjeturs borgara Sigurðssonar og Bjargar Bjarnadóttur, stúdent 1889 með 1. eink.; tók í heimspeki 23. júní 1890 með 1. eink.; kand. juris 29. jan. 1895 með 1. einkunn (119 stig); 12. júní s. á. settur sýslumaður í Suður-Múlasýslu. Andaðist á Eskifirði 1. janúar 1896. Ökvæntur.

Sjá Sunnanfara V. 8. tölubl.

56. Sigurður Þórðarson, fæddur á Litlahrauni í Árnessýslu 24. desbr. 1856, sonur Þórðar sýslumanns Guðmundssonar og konu hans Jóhönnu f. Knudsen; stúdent 1876 með 2. eink.; sigldi árið eptir og tók próf í heim-

speki 17. júní 1878 með 2. eink.; kand juris 15. júní 1885 með 2. eink. (63 stig). 6. júlí 1886 settur sýslumaður í Mýra og Borgarfjarðarsýslu; fjekk veitingu fyrir þeim embættum 15. apríl 1887. Hann býr í Arnarholti. Ókvæntur.

57. Sigurjón Markússon, fæddur í Reykjavík 27. ágúst 1879 sonur M. skólastjóra Bjarnasonar, og konu hans Bjargar Jónsdóttur, stúdent 1900 með 2. eink.; tók próf í heimspeki 13. júní 1901 með ágætiseinkunn; kand. juris 15. júní 1907 með 2. einkunn (93 stig). Er fulltrúi hjá bæjarfógetanum í Reykjavík. Kvæntur Sigríði Þorbjörgu Björnsdóttur.

58. Skúli Thoroddsen, fæddur á Haga á Barðaströnd 6. janúar 1859 sonur Jóns sýslumanns Thoroddsen og konu hans Kristínar Þorvaldsdóttur umboðsmanns í Hrapsey Siverlsen; stúdent 1879 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 28. jan. 1881 með 1. eink.; kand. juris 19. janúar 1884 með 1. eink. (99 stig); 26. ágúst s. á. settur sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti á Ísafirði. Fjekk veitingu fyrir þeim embættum 6. oktbr. 1885. Var vikið frá embætti 15. ágúst 1892, og veitt lausn með eptirlaunum 31. maí 1895. Var þar eptir nokkur ár kaupmaður á Ísafirði; keypti Bessastaði árið 1901 og bjó þar þangað til hann flutti til Reykjavíkur árið 1908. Ritstjóri Þjóðviljans síðan 1892. Hann hefur setið á alþingi síðan 1891, það ár fyrir Eyjafjarðarsýslu, og úr því fyrir Ísafjarðar-

sýslu. Var skipaður í millilandanefndina í sambandsmálinu. R. af Dbr. 8. ágúst 1907. Kona hans er Theodóra dóttir Guðm. próf. Einars-sonar á Breiðabólstað á Skógarströnd og konu hans Katrínar Ólafsd. próf. Sívertsen. Sjá Sunnanfara IV. 11. tölubl.

59. Stefán Guðmundur Stefánsson, fæddur á Grundarfirði 13. apríl 1876, sonur Stefáns Danielssonar borgara þar og Jóhönnu Stefánsdóttur; stúdent 1899 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 8. júní 1900 með 1. eink.; kand. juris 20. júní 1906 með 2. einkunn (87 stig). Aðstoðarmaður í fjármálaráðaneytinu í Khöfn.

60. Steingrímur Jónsson, fæddur á Gautlöndum við Mývatn 27. desbr. 1867, sonur Jóns alpm. Sigurðssonar og konu hans Solveig-
ar Jónsdóttur, stúdent 1888 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 21. júní 1889 með 1. eink.; kand. juris 15. júní 1894 með 1. eink. (123 stig). Varð sama ár aðstoðarmaður í íslenska ráðaneytinu í Khöfn, Settur sýslumaður í Þingeyjarsýslu 1. júlí 1897, og fjekk veitingu fyrir því embætti 5. maí 1898. Hann hefur setið á alþingi síðan 1907 sem konungkjörinn þingmaður. Var nefndarmaður í millilandanefndinni um sambandsmálið. Kona hans er Guðný Jónsdóttir bónda á Grænavatni.

61. Sveinn Björnsson, fæddur í Kaupmannahöfn 27. janúar 1882, sonur Björns ritstjóra, síðar ráðherra Jónssonar og konu hans

Elisabetar Sveinsdóttur próf. Nielssonar; stúdent 1900 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 29. maí 1901 með 1. eink., kand. juris 22. júní 1907 með 2. betri eink. (149 stig). Er yfirjettarmálafærslumaður í Reykjavík. Kona hans er Georgína Hansen dóttir lyfsala, justitsráðs Hansen í Hobro á Jótlandi.

62. Tómas Skagfjörð Magnúsen **Skúla-son**, fæddur í Frakkanesi í Dalasýslu 23. nóvbr. 1877, sonur Skúla Kristjánssonar kammer-ráðs Magnusen og konu hans Birgittu Tómasdóttur pr. Þorsteinssonar, stúdent 1898 með 1. eink., tók próf í heimspeki 10. júní 1899 með 1. einkunn; kand. juris 13. febrúar 1904 með 1. eink. (123 stig). Var málfærslumannsfulltrúi í Aarhus og andaðist þar 29. júní 1906. Kvæntur danskri konu.

C.

1. Georg Ólafsson, fæddur í Reykjavík, 26. desbr. 1884, sonur Ólafs gullsmiðs Sveinssonar og konu hans Þorbjargar Jónsdóttur pr. Eyjólfssonar; útskrifaður úr latínuskól-
anum 1903 með 1. einkunn; tók próf í heim-
speki 11. júní 1904 með 1. einkunn; kand. polit
24. júní 1909 með 2. einkunn betri (150 stig).

2. Indriði Einarsson, fæddur á Húsa-
bakka í Skagafirði 30. apríl 1851, sonur Einars
bónda Magnússonar í Krossanesi í Skagafirði og
konu hans Evfemíu Gísladóttur sagnfræðings
Konráðssonar, útskrifaður úr Reykjavíkurskóla
1872 með 2. einkunn, tók próf í heimspeki 30.
júní 1873 með 2. einkunn; kand. polit 9. júní
1877 með 1. einkunn (97 stig). Varð árið eftir
aðstoðarmaður landfógeta við hina umboðslegu
endurskoðun íslenzkra reikninga. Varð endur-
skoðari 26. nóvbr. 1879. Fulltrúi í Stjórnarráð-
inu 1. febrúar 1904, og skrifstofustjóri 26. oktbr.
1909. Kona hans er Marta dóttir Pjeturs organ-
ista Guðjohnsen og konu hans Guðrúnar f.
Knudsen. Eiga þau mörg börn, þar á meðal eru:
Evfemía kona Jens B. Waage bankaritarar í
Reykjavík og Guðrún leikkona.

3. Jónas Einarsson, fæddur 30. desbr. 1877, sonur Einars bónda Jónssonar á Hamri í Norður-Múlasýslu og konu hans Kristínar Jónasdóttur; útskrifaður úr Reykjavíkurskóla 1903 með ágætiseinkunn, tók próf í heimspeki 7. júní 1904 með ágætiseinkunn; kand. polit 31. jan. 1910 með 1. einkunn (169 stig). Er aðstoðarmaður í íslenzku afgreiðsluskrifstofunni í Khöfn.

4. Magnús Jónsson, varð kand. polit 10. júní 1907 með 2. eink. sjá B. nr. 43.

5. Ólafur Björnsson, fæddur í Reykjavík 14. janúar 1884, albróðir B. nr. 61; útskrifaður úr Reykjavíkurskóla 1902 með 1. eink., tók próf í heimspeki 18. júní 1903 með 1. einkunn; kand. polit 22. júní 1909 með 2. einkunn lakari (140 stig). Er ritstjóri »Ísafoldar«. Hann er kvæntur Borghildi dóttur Pjeturs kaupmanns Thorsteinsson frá Bildudal og konu hans Ásthildar Guðmundsdóttur próf. Einarssonar.

6. Sigurður Briem, albróðir B. nr. 11. Hann er fæddur á Espihóli í Eyjafirði 12. septbr. 1860; útskrifaður úr Reykjavíkurskóla 1883 með 1. eink.; tók próf í heimspeki 23. júní 1884 með ágætiseinkunn; kand. polit 29. janúar 1889 með 2. eink. (75 stig). Var settur sýslumaður í Árnessýslu frá 1. nóvbr. 1890 til 1. maí 1891. Var þá settur sýslumaður í Vestmannaeyjum til 1. ágúst s. á. Settur sýslumaður í Barðastrandarsýslu frá 1. ágúst 1893 til 1. oktbr. s. á. Settur sýslumaður í Snæfellsnes og Hnappa-

dalssýslu frá 1. desbr. s. á. til 1. ágúst 1894. Frá sama tíma settur í Ísafjarðarsýslu, og gegndi því embætti þangað til Hannes Hafstein tók við. Skipaður póstmeistari í Reykjavík 7. júlí 1897; riddari af dannebrog 8. ágúst 1907. Kona hans er Guðrún Ísleifsdóttir alsystir B. nr. 16.

7. Þorsteinn Þorsteinsson, fæddur 5. apríl 1880 á Brú í Biskupstungum, sonur Þorsteins Narfasonar bónda þar og konu hans Sigrúnar Þorsteinsdóttur útskrifaður úr Reykjavíkurskóla 1902 með ágætiseinkunn; tók próf í heimspeki 11. júní 1903 með ágætiseinkunn; kand. polit. 22. janúar 1908 með 1. eink. (170 stig). Skipaður aðstoðarmaður í Stjórnarráðinu 1. sept. 1909.

D.

Skrá

yfir þá Íslendinga, sem tekið hafa lögfrædispróf
og hagfrædispróf við háskólann í Kaup-
mannahöfn frá 1736 til 1910.

A. fullkomið lagapróf.

1. 1738, 10. maí Þorsteinn Magnússon, sýslumaður
í Rangárvallasýslu *haud.*
2. 1742, 20. febr. Sveinn Sölvason lögmaður *laud.*
3. 1744, 28. apríl Pjetur Þorsteinsson, sýslumaður
í N.-Múlasýslu *laud.*
4. 1746, 30. júní Björn Markússon, lögmaður, *land*
laud.
5. 1753, 14. maí Illugi Sigurðsson, dómkirkju-
prestur á Hólum, *haud.*
6. 1754, 29. marz Ólafur Stefánsson, stiptamtmaður
haud.
7. 1755, 8. nóv. Jón Skúlason, landfógeti, *haud*
haud.
8. 1756, 16. jan. Jón Ólafsson, vici lögmaður, *laud.*
9. — s. d. Halldór Jakobsson, sýslumaður í
Strandasýslu, *non.*
10. 1757, 20. júní Vigfús Scheving, sýslumaðnr í
Skagafjarðarsýslu, *haud.*
11. 1758, 11. marz Sigurður Sigurðsson, sýslumaður
í Borgarfjarðarsýslu, *non.*
12. — 22. ágúst Jón Eiríksson, konferenzráð, *laud.*
13. 1759, 12. febr. Jón Helgason, sýslumaður í
Skaptafellssýslu, *haud.*
14. 1762, 23. apríl Þorleifur Nikulásson, landþingis-
skrifari, *non haud.*

15. 1762, 22. maí Vigfús Jónsson, sýslumaður í Pingeyjarsýslu, *haud haud*.
16. — s. d. Erlendur Sigurðsson, bóndi á Brekku, *haud haud*.
17. 1765, 23. apríl Jón Arnórsson, sýslumaður í Snæfellsnessýslu, *haud*.
18. — 17. júní Magnús Gíslason, sýslumaður í Húnavatnssýslu, *non non*.
19. 1766, 1. ágúst Þorkell Fjeldsted, stiptamtmaður, *laud laud*.
20. 1768, 1. júní Jón Jónsson, sýslumaður í Rangárvallasýslu, *haud*.
21. 1769, 19. júní Magnús Ólafsson, lögmaður, *haud*.
22. 1771, 7. júní Steindór Finnsson, sýslumaður í Arnessýslu, *laud*.
23. 1772, 18. apríl Jón Jónsson, Johnsonius sýslumaður í Ísafjarðarsýslu, *haud¹⁾ laud*.
24. 1775, 6. sept. Bjarni Einarsson, sýslumaður í Barðastrandarsýslu, *haud*.
25. 1776, 6. febr. Stefán Þórarinsson, amtm. *laud*.
26. — s. d. Þorlákur Ísfjörð, sýslumaður í S.-Múlasýslu, *laud*.
27. 1776, 22. marz Lárus Snefjeld, copíisti, *laud*.
28. — s. d. Grímur Þorkelín, leyndarskjálavörður, *laud laud*.
29. — 6. des. Guðmundur Ketilsson, sýslumaður í Mýrasýslu, *laud*.
30. 1777, 3. júlí Jón Sveinsson, sýslumaður í S.-Múlasýslu, *laud laud*.
31. 1781. 31. marz Snæbjörn Staðfeldt, borgmeistari, dr. jur. *laud*.
32. — 28. júní Vigfús Þórarinsson, sýslumaður í Rangárvallasýslu, *laud*.

1) Í lögfræðingatali M. St. (Tímarit 3. árg. bls. 231) er Jón þessi talinn að vera Jón, síðast sýslumaður í Húnavatnssýslu + 1831, en þetta mun eigi vera rétt, heldur er þetta Jón sýslumaður Johnsonius (sjá Sýslumannaævir II. bls. 396). Um Jón Johnsonius sjá nánar sst. bls. 242—243. Hann var fæddur 1749, og dó 1826 barnlaus. Hann var skáld gott.

33. 1782, 20. ágúst Ólafur Ólafsson, prófessor í Kongsberg, *laud.*
34. 1787, 26. jan. Oddur Vídalín, sýslumaður í Barðastrandarsýslu, *laud.*
35. 1788, 7. maí Magnús Stephensen, konferenz-ráð, *laud. laud.*
36. — 27. — Sigurður Pjetursson, sýslumaður í Kjósarsýslu, *laud. laud.*
37. — 5. nóv. Stefán Stephensen, amtmaður, *laud.*
38. 1790, 23. apríl Ísleifur Einarsson, háyfirdómari, *laud.*
39. 1791, 24. júní Benedikt Gröndal, yfirdómari, *laud. laud.*
40. 1792, 18. júní Jón Espólin, sýslumaður í Skaga-fjarðarsýslu, *laud. non.*
41. 1794, 7. júní Árni Sigurðsson, cansellisekreteri, *laud.*
42. — 11. júní Jónas Scheving, sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu, *laud. laud.*
43. 1796, 1. júlí Þórður Björnsson, sýslumaður í Pingeyjarsýslu, *laud. laud.*
44. 1798, 16. júní Ketill Melsted, majór *laud.*
45. 1806, 20. júní Bjarni Thorarensen, amtmaður, *laud. laud.*
46. 1807, 24. okt. Bjarni Thorsteinson, amtmaður, *laud. laud.*
47. 1808, 16. apríl Grimur Johnson, amtmaður, *laud. laud.*
48. 1810, 6. okt. Vigfús Thorarensen, cancellisekreteri, *laud. laud.*
49. 1813, 13. jan. Ásgeir Stadfeldt sorenskrifari í Noregi, *laud. laud.*
50. 1816, 10. jan. Jón Finsen, kancelliráð, *laud. laud.*
51. — 11. jan. Vigfús Árnason Erichsen kammer-assessor, *laud. laud.*
52. 1817, 10. apríl Ólafur S. Stephensen, bæjarfógeti, *laud. laud.*

53. 1817, 7. okt. Ólafur M. Stephensen, justitsráð
í Viðey, *haud. haud.*
54. — s. d. Ólafur Finsen, yfirdómari, *laud
haud.*
55. 1819, 13. apríl Þórarinn Öfjörð, settur sýslu-
maður, *haud. haud.*
56. 1820, 13. júní Þórður Sveinbjörnsson, háyfir-
dómari, *laud. laud.*
57. 1821, 13. apríl Lárus Thorarensen, sýslumaður
í Skagafjarðarsýslu, *laud. haud.*
58. — s. d. Magnús Stephensen, sýslumaður
í Vatnsdal, *haud. haud.*
59. 1827, 27. okt. Halldór Einarsson, sýslumaður í
Borgarfjarðarsýslu, *laud. laud.*
60. 1830, 19. apríl Þórður Jónasson, justitiarius, *laud.
laud.*
61. — 22. apríl Hallgrímur Bachmann, *haud.
haud.*
62. — 26. okt. Jón Johnsen, bæjarfógeti í Ála-
borg, *laud. laud.*
63. 1831, 21. okt. Baldvin Einarsson, *laud. laud.*
64. 1833, 16. apríl Jóhann Árnason, sýslumaður í
Þingeyjarsýslu, *laud. laud.*
65. — 19. apríl Sigfús Schulesen, sýslumaður í
Þingeyjarsýslu, *haud. haud.*
66. 1835, 25. apríl Þórður Guðmundsson, sýslumað-
ur í Árnessýslu, *haud. haud.*
67. 1836, 7. nóv. Arnór Arnason, sýslumaður í
Húnavatnssýslu, *laud. haud.*
68. 1837, 29. apríl Brynjólfur Pjetursson, deildar-
forstjóri, *laud. haud.*
69. 1838, 9. maí Kristján Christianson, amtmaður,
laud. laud.
70. 1840, 7. nóv. Jörgen Peter Havstein amtmað-
ur, *laud. laud.*
71. 1841, 23. apríl Eggert Ólafur Briem, sýslu-
maður í Skagafjarðarsýslu, *haud.
haud.*

72. 1841, 5. nóv. Jón Pjetursson, justitiarius, *laud. laud.*
73. 1842, 4. maí Oddgeir Stephensen, deildarforstjóri, *laud. laud.*
74. 1843, 28. apríl Þorsteinn Jónsson, sýslumaður í Árnessýslu, *haud. laud.*
75. 1846, 12. maí Vilhjálmur L. Finsen, hæstarjettardómari, *laud. laud.*
76. 1853, 16. jan. Jónas Thorsteinssen, sýslumaður í S.-Múlasýslu, *haud. laud.*
77. — 18. júní Bogi Thorarensen, sýslumaður í Dalasýslu, *haud. laud.*
78. 1854, 19. júní Árni Thorsteinsson, landfógeti, *haud. laud.*
79. 1855, 27. júní Stefán Thorarensen, sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu, *haud. laud.*
80. 1856, 12. júní Hannes Finsen, stiptamtmaður, *haud. laud.*
81. — s. d. Hermann E. Johnson, sýslumaður í Rangárvallasýslu, *haud. laud.*
82. 1857, 15. júní Jón Snæbjörnsson, sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu, *haud. non.*
83. — s. d. Bergur Thorberg, landshöfðingi, *haud. laud.*
84. 1858, 19. júní Stefán Bjarnarson, sýslumaður í Árnessýslu, *haud. laud.*
85. — 22. júní Benedikt Sveinsson, sýslumaður í Þingeyjarsýslu, *laud. laud.*
86. 1860, 5. júní Bjarni E. Magnússon, sýslumaður í Húnavatnssýslu, *laud. laud.*
87. 1862, 4. júní Magnús Stephensen, landshöfðingi, *laud. laud.*
88. — 16. júní Sigurður E. Sverrisen, sýslumaður í Strandasýslu, *haud. laud.*
89. 1863, 15. júní Lárus E. Sveinbjörnsson háyfirdómari, *laud. laud.*
90. — 16. júní Gunnlaugur P. Blöndal, sýslumaður í Barðastrandarsýslu, *haud. laud.*

91. 1865, 19. júní Lárus P. Blöndal, sýslumaður í Húnavatnssýslu, *haud. haud.*
92. 1866, 7. júní Júlíus Havsteen, amtmaður, *haud. haud.*
93. 1867, 15. jan. Theodór Jónassen, amtmaður, *haud. haud.*
94. -- 17. jan. Jón Jónsson, landshöfðingjaritari, *laud. laud.*
95. 1869, 13. jan. Skúli Magnússon, sýslumaður í Dalasýslu, *haud. haud.*
96. 1870, 9. júní Niels Emil Weyvad, *haud. haud.*
96. — 16. júní Jón Johnsen, sýslumaður í Suðurmúlasýslu, *haud. haud.*
98. 1875, 1. júní Kristján Jónsson, háyfirdómari, *laud.*
99. — 3. júní Sigurður Jónsson, sýslumaður í Snæfellsnessýslu, *haud.*
100. 1879, 13. júní Einar Thorlacius, sýslumaður í N. Múlasýslu, *haud.*
101. 1881, 9. júlí Sigurður Ólafsson, sýslumaður í Árnessýslu, *haud.*
102. 1882, 7. jan. Jón Jensson, yfirdómari, *laud.*
103. — 12. jan. Guðlaugur Guðmundsson, bæjarfógeti, *haud.*
104. — 2. júní Ólafur Halldórsson, konferenzráð, *laud.*
105. — 5. júní Franz E. Siemsen, sýslum. Kj. og Gullbr.sýslu, *haud.*
106. 1884, 9. jan. Halldór Danielsson, yfirdómari, *laud.*
107. — 31. maí Björn Bjarnarson, sýslumaður í Dalasýslu, *haud.*
108. — 12. júní Jóhannes D. Ólafsson, sýslum. í Skagafjarðarsýslu, *laud.*
109. — 13. júní John Finsen, borgmeistari í Ringköbing, *laud.*
110. 1884, 19. jan. Skúli Thoroddsen, ritstjóri, *laud.*
111. — 5. júní Páll J. Briem, amtmaður, *laud.*

112. 1885, 9. júní Olaf Finsen, borgmeistari í Nyköbing F. *laud.*
113. — 15. júní Sigurður Þórðarson, sýslumaður í Borgarfjarðar og Mýrasýslu, *haud.*
114. 1886, 19. júní Hannes Hafstein bankastjóri, *haud.*
115. 1888, 4. júní Klemens Jónsson, landritari, *laud.*
116. 1891, 29. maí Jón Magnússon, bæjarfógeti, *laud.*
117. — 1. júní Lárus H. Bjarnason, lagaskólastjóri, *laud.*
118. — 2. júní Jóhannes Jóhannesson, bæjarfógeti, *laud.*
119. — 8. júní Ólafur Pálsson, skrifstofustjóri, *laud.*
120. — 15. júní Páll Einarsson, borgarstjóri, *laud.*
121. 1892, 12. jan. Axel Tulinius, sýslum. S.múlasýslu, *haud.*
122. — 17. maí Hannes Thorsteinsson, bankaritari, *non.*
123. — 18. maí Einar Benediktsson, fyr sýslumaður, *haud.*
124. 1893, 9. júní Eggert Briem, skrifstofustjóri, *laud.*
125. 1894, 13. febr. Magnús Torfason, bæjarfógeti, *laud.*
126. — 15. febr. Magnús Jónsson, bæjarfógeti, *haud.*
127. — 17. febr. Halldór Bjarnason, sýslum. í Barðastrandarsýslu, *haud.*
128. — 15. júní Steingrímur Jónsson, sýslumaður í Þingeyjarsýslu, *laud.*
129. 1895, 29. jan. Sigurður Pjetursson, settursýslumaður í S. Múlasýslu, *laud.*
130. — 2. febr. Gísli Ísleifsson, sýslumaður í Húnavatnssýslu, *laud.*
131. 1896, 4. febr. Björgvin Vigfússon, sýslum. í Rangárvallasýslu, *haud.*

132. 1897, 1. febr. Oddur Gislason, yfirjettarprokurator, *laud*.
133. — 23. júní Maríno Hafstein, fyr sýslumaður, *laud*.
134. 1898, 24. júní Guðmundur Sveinbjörnsson, aðstoðarmaður, *haud*.
135. 1899, 26. júní Jón Hermannsson, skrifstofustjóri, *laud*.
136. 1900, 6. febr. Magnús Arnbjarnarson, *laud*.
137. — 22. júní Páll V. Bjarnason, sýslumaður í i Skagafjarðarsýslu, *laud*.
138. 1901, 14. febr. Jón Þorkelsson, *haud*.
139. — 19. júní Axel Schierbeck, yfirjettarmálafærslumaður, *haud*.
140. 1902, 20. febr. Guðmundur Björnsson, sýslum. i Barðastrandarsýslu, *haud*.
141. — 26. febr. Guðmundur Eggerz, sýslumaður í Snæfellsnessýslu, *haud*.
142. 1903, 14. febr. Karl Einarsson, sýslumaður í Vestmannaeyjum, *haud*.
143. — 26. febr. Sigurður Eggerz, sýslum. í Skaptafellssýslu, *haud*.
144. — 23. júní Jón H. Sveinbjörnsson, aðstoðarmaður, *haud*.
145. — 26. júní Eggert Claessen, yfirjettarprokurator, *laud*.
146. 1904, 13. febr. Tómas Skúlason, † 29. júní 1906, *laud*.
147. — 19. febr. Magnús Jónsson, kand. polit. *laud*.
148. 1905, 2. febr. Einar M. Jónasson, yfirjettarmálafærslumaður, *haud*.
149. — 3. febr. Halldór Júlíusson, sýslumaður í Strandasýslu, *haud*.
150. — 27. júní Ari Jónsson, alþingismaður, *haud*.
151. 1906, 2. marz Bjarni Jónsson, fulltrúi, *haud*.
152. — 9. júní Páll Jónsson, yfirjettarmálafærslumaður, *haud*.
153. — 14. júní Magnús Sigurðsson, yfirjettarmálafærslumaður, *laud*.

154. 1906, 15. júní Bjarni P. Johnson, yfirrjettarmála-
færslumaður, *haud*.
155. — 16. júní Einar Arnórsson, lagaskólakenn-
ari, *laud*.
156. — 20. júní Stefán G. Stefánsson, aðstoðar-
maður, *haud*.
157. 1907, 21. febr. Björn Lindal, yfirrjettarmála-
færslumaður, *haud*.
158. — 19. júní Kristján Linnet, yfirrjettarmála-
færslumaður, *haud*.
159. — 22. júní Sveinn Björnsson, yfirrjettarmála-
færslumaður, *haud I*.
160. — 25. júní Magnús Guðmundsson, aðstoðar-
maður, *laud*.
161. — . júní Sigurjón Markússon, bæjarfógeta-
fulltrúi, *haud*.
162. 1908, 14. febr. Björn Þórðarson, yfirrjettarmála-
færslumaður, *laud*.
163. — 25. júní Lárus Fjeldsted, yfirrjettarmála-
færslumaður, *haud II*.
164. 1909, 8. jan. Bogi Brynjólfsson, yfirrjettarmála-
f. maður, *laud*.
165. — 9. jan. Guðm. L. Hannesson, yfirrj. mála-
færslumaður, *laud*.
166. — 7. júní Jón Kristjánsson, lagaskólakenn-
ari, *laud*.
167. 1910, 25. jan. Gisli Sveinsson, *haud I*.

b. Dansk lagapróf.

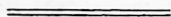
1. 1736, 13. apríl Jón Þórðarson, landþingisskrif-
ari, 1.
2. 1747, 8. sept. Hans Wium, sýslumaður í Múla-
sýslu, 1.
3. 1748, 15. marz Þorsteinn Hákonarson, lögsagn-
ari, 2.

4. 1749, 19. des. Jón Eggertsson, sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu 1.
5. 1762, 14. júní Bjarni Önundarson, 2.
6. 1767, 26. apríl Guðni Brynjólfsson, lögsagnari, 2.
7. 1795, 26. júní Eiríkur Nielsson Hjaltalin, tollgæzlumaður, 1.
8. 1796, 26. jan. Skúli Magnússon, sýslumaður í Dalasýslu, 1. 2.
9. 1797, 25. okt. Gunnlaugur Briem, sýslumaður í Eyjafjarðarsýslu, 1. 1.
10. 1798, 25. apríl Jón Guðmundsson, sýslumaður í Rangárvallasýslu, 2. 2.
11. — s. d. Sigurður Snorrason, sýslumaður í Húnavatnssýslu, 1. 1.
12. 1800, 22. júní Jón Johnsen, umboðsmaður á Ármóti, 2. 2.
13. 1801, 29. júní Ebenezer Þorsteinsson, sýslumaður í Ísafjarðarsýslu, 2. 2.
14. — s. d. Pjetur Ottesen, sýslumaður í Mýrasýslu, 2. 1.
15. 1804, 25. júní Páll Guðmundsson, sýslumaður í N. Múlasýslu, 1. 2.
16. 1811, 14. okt. Sigurður Thorgrimsen, landfógeti, 1. 1.
17. 1813, 20. jan. Halldór Thorgrimsen, settur sýslumaður, 1. 2.
18. 1815, Páll Melsted, amtsmaður, 1. 1.
19. 1816, Otti Effersøe, sýslumaður í Snæfellsnessýslu 1. 1.
20. 1817. Torfi Thorgrimsen 1. 1.
21. 1818, —. jan. Björn Blöndahl, sýslumaður í Húnavatnssýslu 1. 1.
22. 1821, Eiríkur Sverrison, sýslumaður í Rangárvallasýslu 1. 1.
23. 1826, 22. apríl Þorkell Gunnlaugsson, sýslumaður í Ísafjarðarsýslu 1. 1.
24. — 31. okt. Stefán Gunnlaugsson, landfógeti 1. 2.

25. 1827, 2. maí Kristján Magnúsen, sýslumaður í Dalasýslu, 1. 1.
26. 1828, 27. okt. Árni Thorsteinsson, sýslumaður í Snæfellsnessýslu, 1. 1.
27. 1831, 3. maí Brynjólfur Svenzon, sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu 1. 1.
28. 1840, 14. maí Vigfús Thorarensen, sýslumaður í Strandasýslu 1. 1.
29. 1851, 3. maí Árni Gíslason, sýslumaður í Skaptafellssýslu 1. 1.
30. — 5. maí Finnur Thorsteinsson † í Alaborg 1853 1. 1.
31. — s. d. Jón Guðmundsson ritstjóri, 1. 1.
32. 1853, 21. jan. Jóhannes Guðmundsson, sýslumaður í Mýrasýslu 1. 1.
33. 1854, 25. jan. Jón Thoroddsen, sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu 1. 1.
34. — 10. júlí Erlendur Þórarinnsson, sýslumaður í Ísafjarðarsýslu 1. 1.
35. 1857, 28. jan. Páll Melsted, yfirrettarprokurator 2. 2.
36. 1875, 14. júní Guðmundur Pálsson, sýslumaður í Borgarfjarðarsýslu. 1.

C. Hagfræðispróf.

1. 1877, 9. júní Indriði Einarsson, skrifstofustjóri, laud.
2. 1889, 29. jan. Sigurður Briem, póstmeistari, haud.
3. 1907, Magnús Jónsson, kand. juris, haud.
4. 1908, 22. jan. Þorsteinn Þorsteinsson, aðstoðarmaður, laud.
5. 1908, 22. júní Ólafur Björnsson, ritstjóri, haud II.
6. — 24. júní Georg Ólafsson, haud I.
7. 1910, 31. jan. Jónas Einarsson, aðstoðarmaður, laud.

Sögurit,

er Sögnufélagið hefir gefið út.

- I. *Morðbréfabæklingar Guðbrands biskups Þorlákssonar 1592, 1595, 1608 með fylgiskjöllum, Rvík. 1902—1906.* 4,50.
- II. 1—7. *Biskupasögur Jóns prófests Haldórssonar í Hítardal með viðbæti; I. bindi alt út komið: Skálholtsbiskupar 1540—1801 (heldur áfram að koma út). 1: 1,25; 2: 1,25; 3: 1,00; 4: 1,40; 5: 0,75; 6: 0,75; 7: 2,50. I. b. alls 8,90.*
- III. *Aldarfarsbók Páls lögmanns Vídalíns 1700—1709 Rvík. 1904.* 1,50.
- IV. *Tyrkjaránið á Íslandi 1627.* 9,75.
- V. 1—4. *Guðfræðingatal, islenzkra, þeirra sem tekið hafa háskólapróf 1707—1907. Eptir Hannes Þorsteinsson (komið alt út). 1: 1,25; 2: 1,25; 3: 1,25; 4: 1,25. Alt 5,00.*
- VI. *Prestaskólamenn. Eptir Jóhann Kristjánsson (komið alt út). 2,25.*
- VII. *Lögfræðingatal. Eptir Klemens Jónsson (komið alt út). 1,25.*

Árstíllag félagsmanna er 5 kr. Æfistíllag í eitt skipti fyrir öll er 50 kr.

Félagsmenn fá í ár (1910) þessar bækur frá félaginu: *Biskupasögur síra Jóns Haldórssonar* 7. hepti (I. b. þar með lokið).

Guðfræðingatal 1707—1907, 4. hepti, (því riti þar með lokið). *Prestaskólamenn*.

Lögfræðingatal. Eða alls bækur fyrir 7,25.

Ríkisréttindi Íslands. Skjöl og skrif. Safnað hafa og samið Jón Þorkelsson og Einar Arnórsson. Rvík. 1908. Þessa bók geta og fáeinir nýir félagar feingið fyrst um sinn.

Nýir félagsmenn, sem ganga í félagið fyrir næsta aðalfund (1911), geta feingið allar þær bækur, sem félagið hefir gefið út fram að árinu 1910: *Morðbréfabæklinga*, *Biskupasögur* 1.—6. hepti, *Aldarfarsbókina*, *Tyrkjaránið*, *Guðfræðingatalið* 1.—3. h., fyrir hálfvirði, og auk þess ókeypis *Skrá um skjöl og bækur í Landsskjalasafninu I—III*. (fullar 45 arkir), og fá þeir á þann hátt 208 arkir fyrir tæpar 15 kr.

Forseti félagsins er *Dr. Jón Þorkelsson landsskjalavörður*, og eiga nýir félagar að geta sig fram við hann.

Gjaldkeri er *Klemens landritari Jónsson, R. af Dbr. og Dbrm.*, og eiga félagsmenn að greiða tillög sín beint til hans.

Afgreiðslu bóka félagsins hefir *Jóhann æltfræðingur Kristjánsson* á hendi.

